

U S T A W A

z dnia

o zużyтым sprzęcie elektrycznym i elektronicznym^{1),2)}

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa środki służące ochronie środowiska i zdrowia ludzkiego poprzez zapobieganie niekorzystnym skutkom wytwarzania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (zużytego sprzętu) i gospodarowania tymi odpadami lub poprzez ograniczanie tych skutków oraz poprzez ograniczanie ogólnych skutków wykorzystania zasobów i poprawę efektywności takiego wykorzystania, zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami, przyczyniając się tym samym do zrównoważonego rozwoju.

Art. 2. Ustawę stosuje się do sprzętu elektrycznego i elektronicznego (sprzętu), jak następuje:

- 1) do 31 grudnia 2017 r. (okres przejściowy), z zastrzeżeniem art. 3 ust. 1, do sprzętu należącego do jednej z grup lub podgrup sprzętu, wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy. Załącznik nr 2 do ustawy zawiera przykładowy wykaz sprzętu należącego do grup lub podgrup sprzętu wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy;
- 2) od 1 stycznia 2018 r., z zastrzeżeniem art. 3, do każdego rodzaju sprzętu. Każdy sprzęt należy zaklasyfikować do jednej z grup sprzętu wymienionych w załączniku nr 3

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, ustawę z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, ustawę z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, ustawę z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach, ustawę z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

²⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) (Dz. Urz. UE L 197 z 24.07. 2012, str. 38).

do ustawy. Załącznik nr 4 zawiera przykładowy wykaz sprzętu należącego do grup sprzętu wymienionych w załączniku nr 3 (otwarty zakres stosowania).

Art. 3. 1. Przepisów ustawy nie stosuje się do następującego sprzętu:

- 1) niezbędnego dla ochrony podstawowych interesów bezpieczeństwa państw członkowskich, w tym broni, amunicji oraz materiałów wojskowych, przeznaczonych wyłącznie do celów wojskowych;
- 2) specjalnie zaprojektowanego i zainstalowanego, jako część innego rodzaju sprzętu, który jest wyłączony z zakresu stosowania niniejszej ustawy lub który nie wchodzi w zakres stosowania niniejszej ustawy i który może spełniać swoją funkcję tylko jako część tego sprzętu;
- 3) żarówek żarnikowych.

2. Oprócz sprzętu określonego w ust. 1 od dnia 1 stycznia 2018 r. niniejszej ustawy nie stosuje się do następującego sprzętu:

- 1) przeznaczonego do wystrzeliwania w przestrzeń kosmiczną;
- 2) wielkogabarytowych stacjonarnych narzędzi przemysłowych;
- 3) wielkogabarytowych stałych instalacji, z wyłączeniem sprzętu, który nie jest specjalnie zaprojektowany i zainstalowany jako część tych instalacji, rozumianych jako wielkogabarytowy zespół różnego rodzaju aparatury oraz, w stosownych przypadkach, innych urządzeń, które łącznie spełniają następujące warunki:
 - a) są montowane, instalowane i odinstalowywane przez profesjonalny personel,
 - b) są przeznaczone do trwałego użytkowania jako część budynku lub konstrukcji w określonej wcześniej i stałej lokalizacji,
 - c) mogą być zastąpione wyłącznie tym samym, specjalnie zaprojektowanym sprzętem;
- 4) środków transportu osób lub towarów, z wyłączeniem nieposiadających homologacji elektrycznych pojazdów dwukołowych;
- 5) maszyn ruchomych nieporuszających się po drogach, rozumianych jako maszyny z pokładowym źródłem zasilania, których funkcjonowanie wymaga poruszania się albo ciągłego lub półciągłego przemieszczania się między następującymi po sobie stałymi miejscami pracy, udostępnianych wyłącznie do użytku profesjonalnego;
- 6) przeznaczonego wyłącznie do celów badań i rozwoju, udostępnianego wyłącznie na zasadzie przedsiębiorstwo przedsiębiorstwu (B2B);

7) wyrobów medycznych i wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro, wyposażenia wyrobów medycznych i wyposażenia wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 33, 34, 38 i 39 ustawy z dnia 20 maja 2010 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. Nr 107, poz. 679 oraz z 2011 r. Nr 102, poz. 586 i Nr 113, poz. 657), w przypadku gdy mogą być źródłem zakażeń przed zakończeniem okresu ich eksploatacji, a także do aktywnych wyrobów medycznych do implantacji w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 1 tej ustawy.

3. Przepisów ustawy w zakresie osiągnięcia wymaganych poziomów zbierania, w tym dotyczących opłaty produktowej, organizowania i finansowania odbierania od zbierających zużyty sprzęt oraz przetwarzania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, a także organizowania i finansowania zbierania oraz przetwarzania zużytego sprzętu pochodzącego od użytkowników innych niż gospodarstwa domowe, zawierania umowy z prowadzącym zakład przetwarzania, składania wykazu zakładów przetwarzania, nie stosuje się do:

- 1) wprowadzającego sprzęt, który średniorocznie udostępnia na rynku małogabarytowy sprzęt elektryczny i elektroniczny (żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 50 cm) o łącznej masie nieprzekraczającej 100 kg;
- 2) wprowadzającego sprzęt, który średniorocznie udostępnia wielkogabarytowy sprzęt elektryczny i elektroniczny (którykolwiek z zewnętrznych wymiarów przekraczający 50 cm) o łącznej masie nieprzekraczającej 1000 kg.

4. Przez średnioroczną masę sprzętu udostępnionego na rynku rozumie się średnioroczną masę sprzętu udostępnionego na rynku w trzech poprzednich latach przez danego wprowadzającego sprzęt. Jeżeli wprowadzający sprzęt nie udostępnił na rynku sprzętu przez trzy lata, średnioroczną masę sprzętu udostępnionego na rynku liczy się za cały okres, w którym nastąpiło udostępnienie na rynku sprzętu .

5. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 3, ma zastosowanie, jeżeli:

- 1) przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 3, złoży marszałkowi województwa, w terminie do dnia 15 marca każdego roku:
 - a) zaświadczenie lub oświadczenie o pomocy de minimis w zakresie, o którym mowa w art. 37 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404, z późn. zm.³),

³ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 93, poz. 585, z 2010 r.

b) informacje, których zakres został określony w przepisach wydanych na podstawie art. 37 ust. 2a ustawy, o której mowa w lit. a;

2) spełnione są dla danego przedsiębiorcy warunki pomoc de minimis:

a) w rozumieniu przepisów rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 1) albo

b) w rolnictwie w rozumieniu przepisów rozporządzenia Komisji (UE) nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis w sektorze rolnym (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 9).

Art. 4. W sprawach dotyczących postępowania ze zużytym sprzętem w zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, 888, 1238 oraz z 2014 r. poz. 695).

Art. 5. 1. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) dystrybutorze – rozumienie się przez to każdą osobę fizyczną, jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej lub osobę prawną w łańcuchu dostaw, która udostępnia sprzęt na rynku; definicja ta nie oznacza, że dystrybutor nie może być w tym samym czasie wprowadzającym sprzęt;
- 2) marszałku województwa – rozumie się przez to w przypadku:
 - a) wprowadzającego sprzęt, autoryzowanego przedstawiciela oraz organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego – marszałka województwa właściwego ze względu na siedzibę;
 - b) zbierającego zużyty sprzęt, prowadzącego zakład przetwarzania, prowadzącego działalność w zakresie recyklingu, prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku – marszałka województwa właściwego ze względu na miejsce wykonywania działalności;
- 3) państwie członkowskim – rozumie się przez to państwo członkowskie Unii Europejskiej lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, lub Konfederację Szwajcarską;
- 4) PCB – rozumie się przez to PCB w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;

- 5) prowadzącym zakład przetwarzania – rozumie się przez to podmiot prowadzący zakład przetwarzania, który posiada stosowną decyzję w zakresie gospodarki odpadami i uzyskał wpis do rejestru;
- 6) przedsiębiorcy – rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 672, z późn. zm.⁴⁾);
- 7) publicznej kampanii edukacyjnej – rozumie się przez to każde działanie mające na celu podnoszenie stanu świadomości ekologicznej społeczeństwa oraz wspomaganie osiągnięcia wysokiego poziomu zbierania zużytego sprzętu, obejmujące informowanie o możliwym wpływie zużytego sprzętu na środowisko i zdrowie ludzi oraz o prawidłowym postępowaniu ze zużytym sprzętem w szczególności o metodach selektywnego zbierania, dostępnych systemach zwrotu oraz roli użytkowników sprzętu w przyczynianiu się do ponownego użycia i odzysku, w tym recyklingu, zużytego sprzętu, w tym kampanie w środkach masowego przekazu, ulotki i broszury informacyjne, plakaty, konkursy, konferencje oraz imprezy o charakterze informacyjno-edukacyjnym;
- 8) punkcie serwisowym – rozumie się przez to miejsce, w którym jest wykonywana działalność gospodarcza polegająca na naprawie sprzętu;
- 9) producencie – rozumie się przez to każdą osobę fizyczną, jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej lub osobę prawną, która, bez względu na wykorzystywaną technikę sprzedaży, w tym środki porozumiewanie się na odległość:
 - a) ma siedzibę na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego i produkuje wytwarza sprzęt pod własną nazwą lub znakiem towarowym lub wprowadza na rynek pod własną nazwą lub znakiem towarowym na terytorium tego państwa członkowskiego sprzęt zaprojektowany lub wyprodukowany dla niego,
 - b) ma siedzibę na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego i pod własną nazwą lub znakiem towarowym odsprzedaje na terytorium tego państwa członkowskiego sprzęt wytworzony przez innych dostawców; odsprzedającego nie uznaje się za producenta, jeśli na sprzęcie widnieje znak firmowy producenta, jak przewidziano w lit. a, lub znak firmowy, wprowadzającego sprzęt, jak przewidziano w pkt 18 lit. a,

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 675, 983, 1036, 1238, 1304 i 1650 oraz z 2014 r. poz. 822.

- c) ma siedzibę w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim i wprowadza na rynek w tym państwie członkowskim w ramach swojej działalności sprzęt z państwa trzeciego lub z innego państwa członkowskiego,

Za producenta nie uznaje się nikogo, kto realizuje finansowanie na zasadzie wyłączności w ramach lub zgodnie z umową finansową, chyba że jednocześnie działa jako producent w rozumieniu lit. a-c;

- 10) siedzibie – rozumienie się przez to siedzibę lub miejsce zamieszkania;
- 11) sprzęcie – rozumie się przez to urządzenie, którego prawidłowe działanie jest uzależnione od dopływu prądu elektrycznego lub od obecności pól elektromagnetycznych, oraz urządzenie mogące służyć do wytwarzania, przesyłu lub pomiaru prądu elektrycznego lub pól elektromagnetycznych i zaprojektowane do użytku przy napięciu elektrycznym nieprzekraczającym 1 000 V dla prądu przemiennego oraz 1 500 V dla prądu stałego;
- 12) sprzęcie przeznaczonym dla gospodarstw domowych – rozumie się przez to sprzęt, który może być używany w gospodarstwach domowych, jak i przez użytkowników innych niż gospodarstwa domowe;
- 13) środkach porozumiewania się na odległość – rozumie się przez to środki porozumiewania się na odległość, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. z 2012 r. poz. 1225);
- 14) terytorium kraju – rozumie się przez to terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 15) udostępnieniu na rynku – rozumie się przez to dostarczanie sprzętu w celu jego dystrybucji, konsumpcji lub używania na terytorium kraju w ramach działalności gospodarczej, odpłatnie lub nieodpłatnie;
- 16) usunięciu – rozumie się przez to ręczną, mechaniczną, chemiczną lub metalurgiczną obróbkę, w wyniku której niebezpieczne substancje, mieszaniny i części składowe zostają wyodrębnione w postaci oddzielnego strumienia lub stanowią wyróżniającą się część strumienia w procesie przetwarzania; substancja, mieszanina lub część składowa są możliwe do zidentyfikowania, jeśli możliwe jest ich monitorowanie w celu zweryfikowania przetwarzania bezpiecznego dla środowiska;
- 17) wielkogabarytowych stacjonarnych narzędziach przemysłowych – rozumie się przez to wielkogabarytowy zespół maszyn, urządzeń lub elementów składowych, współpracujących ze sobą w celu konkretnego zastosowania, trwale instalowany

i odinstalowywany w konkretnym miejscu przez wykwalifikowany personel oraz użytkowany i utrzymywany przez wykwalifikowany personel w przemysłowym obiekcie produkcyjnym lub w obiekcie badawczo-rozwojowym;

- 18) wprowadzającym sprzęt – rozumie się przez to każdą osobę fizyczną, jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej lub osobę prawną, która, bez względu na wykorzystywaną technikę sprzedaży, w tym środki porozumiewanie się na odległość:
- a) ma siedzibę na terytorium kraju i produkuje sprzęt pod własną nazwą lub znakiem towarowym lub wprowadza na rynek pod własną nazwą lub znakiem towarowym na terytorium kraju sprzęt zaprojektowany lub wyprodukowany dla niego,
 - b) ma siedzibę na terytorium kraju i pod własną nazwą lub znakiem towarowym odsprzedaje na terytorium kraju sprzęt wytworzony przez innych dostawców; odsprzedającego nie uznaje się za wprowadzającego sprzęt, jeśli na sprzęcie widnieje znak firmowy wprowadzającego sprzęt, jak przewidziano w lit. a,
 - c) ma siedzibę na terytorium kraju i wprowadza do obrotu w ramach swojej działalności sprzęt z państwa trzeciego lub z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego lub
 - d) sprzedaje sprzęt za pomocą środków porozumiewania się na odległość bezpośrednio gospodarstwom domowym lub użytkownikom innym niż gospodarstwa domowe na terytorium kraju i ma siedzibę w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim lub w państwie trzecim lub
 - e) udostępnia na rynku sprzęt, jeżeli wprowadzający sprzęt w lit a-c nie jest wpisany do rejestru,

Za wprowadzającego sprzęt nie uznaje się nikogo, kto realizuje finansowanie na zasadzie wyłączności w ramach lub zgodnie z umową finansową, chyba że jednocześnie działa jako wprowadzający sprzęt w rozumieniu lit. a-e;

- 19) wprowadzeniu do obrotu – rozumie się przez to udostępnienie sprzętu po raz pierwszy na rynku w ramach prowadzonej działalności;
- 20) zakładzie przetwarzania – rozumie się przez to instalację, obiekt budowlany lub jego część, w których jest prowadzony demontaż zużytego sprzętu oraz przygotowanie do ponownego użycia zużytego sprzętu lub odpadów powstałych po demontażu zużytego sprzętu, które posiadają stosowną decyzję w zakresie gospodarki odpadami;

- 21) zbierającym zużyty sprzęt – rozumie się przez to podmiot wykonujący działalność gospodarczą w zakresie zbierania zużytego sprzętu, który posiada stosowną decyzję w zakresie gospodarki odpadami i uzyskał wpis do rejestru;
- 22) zużytym sprzęcie – rozumie się przez to sprzęt stanowiący odpady w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, łącznie z wszystkimi częściami składowymi, podzespołami i materiałami eksploatacyjnymi stanowiącymi część sprzętu w momencie pozbywania się go. Za zużyty sprzęt nie uznaje się odpadów poprodukcyjnych;
- 23) zużytym sprzęcie pochodzącym z gospodarstw domowych – rozumie się przez to zużyty sprzęt pochodzący z gospodarstw domowych oraz zużyty sprzęt pochodzący ze źródeł innych niż gospodarstwa domowe, który ze względu na charakter i ilość jest podobny do zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych; za zużyty sprzęt pochodzący z gospodarstw domowych uznaje się odpady powstałe ze sprzętu, który z dużym prawdopodobieństwem będzie używany zarówno przez gospodarstwa domowe, jak i użytkowników innych niż gospodarstwa domowe.

2. Przez użyte w ust. 1 pkt 18 pojęcie umowy finansowej należy rozumieć każdą umowę lub ustalenia dotyczące pożyczki, dzierżawy, najmu lub sprzedaży odroczonej, odnoszące się do jakiegokolwiek sprzętu, bez względu na to, czy warunki tej umowy lub ustaleń albo każdej umowy dodatkowej lub dodatkowych ustaleń, przewidują przeniesienie lub możliwość przeniesienia prawa własności do tego sprzętu.

Art. 6. 1. Udostępnienie na rynku następuje w dniu:

- 1) wydania sprzętu z magazynu albo przekazania osobie trzeciej – w przypadku sprzętu wytworzonego na terytorium kraju;
- 2) wystawienia faktury potwierdzającej wewnątrzwspólnotowe nabycie sprzętu albo dokumentu celnego potwierdzającego import sprzętu;
- 3) przywozu sprzętu na terytorium kraju w celu udostępnienia na rynku.

2. Jeżeli udostępnienie na rynku nastąpiło w dwóch różnych dniach, o których mowa w ust. 1, za dzień udostępnienia na rynku uważa się dzień, w którym udostępnienie na rynku nastąpiło wcześniej.

3. Ciężar udowodnienia, że udostępnienie na rynku nie nastąpiło albo nastąpiło w innym dniu niż określony w ust. 1, spoczywa na wprowadzającym sprzęt.

Art. 7. 1. Bez uszczerbku dla wymogów unijnego prawodawstwa dotyczącego właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego i projektowania produktu, w tym dyrektywy 2009/125/WE, właściwe organy w zakresie ich kompetencji wspierają współpracę między wprowadzającymi sprzęt a podmiotami zajmującymi się recyklingiem oraz środki na rzecz promowania projektowania i produkcji sprzętu, w szczególności w celu ułatwienia ponownego użycia, demontażu oraz odzysku zużytego sprzętu, jego części składowych i materiałów.

2. Przy projektowaniu sprzętu stosuje się wymogi dotyczącego ekoprojektu ułatwiające ponowne użycie i przetwarzanie zużytego sprzętu ustanowione w ramach dyrektywy 2009/125/WE.

3. Zakazuje się uniemożliwiania ponownego użycia zużytego sprzętu, poprzez stosowanie specyficznych rozwiązań projektowych lub procesów produkcyjnych, o ile takie specyficzne rozwiązania projektowe lub procesy produkcyjne nie niosą korzyści nadrzędnych, w szczególności w odniesieniu do ochrony środowiska, ochrony życia i zdrowia ludzkiego lub wymogów bezpieczeństwa.

Art. 8. 1. Przy ustalaniu masy sprzętu udostępnianego na rynku nie uwzględnia się masy sprzętu, który został wywieziony z terytorium kraju przez wprowadzającego sprzęt lub innego przedsiębiorcę, na podstawie dokumentów potwierdzających eksport lub wewnątrzspółnotową dostawę tego sprzętu, w tym samym roku kalendarzowym, w którym sprzęt został udostępniony na rynku.

2. Przy ustalaniu masy sprzętu udostępnionych na rynku nie uwzględnia się masy baterii i akumulatorów stanowiących przynależność albo część składową tego sprzętu.

Art. 9. Zakazuje się unieszkodliwiania zużytego sprzętu przed poddaniem go przetwarzaniu, o którym mowa w art. 47.

Art. 10. Wywóz z terytorium kraju zużytego sprzętu oraz odpadów powstałych ze zużytego sprzętu w celu poddania ich przetwarzaniu odbywa się zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz. Urz. UE L 190 z 12.07.2006, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1013/2006”, oraz rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1418/2007 z dnia 29 listopada 2007 r. dotyczącym wywozu w celu poddania odzyskowi niektórych odpadów wymienionych w załączniku III lub IIIA rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady do pewnych państw, których nie obowiązuje

decyzja OECD w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania odpadów (Dz. Urz. UE L 316 z 04.12.2007, str. 6).

Rozdział 2

Rejestr

Art. 11. Podmiot będący:

- 1) wprowadzającym sprzęt,
- 2) autoryzowanym przedstawicielem,
- 3) zbierającym zużyty sprzęt,
- 4) prowadzącym zakład przetwarzania,
- 5) organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego,
- 6) prowadzącym działalność w zakresie recyklingu,
- 7) prowadzącym działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku

– dokonuje wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 49 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, zwanego w ustawie „rejestrem”, na zasadach i w trybie określonych w tej ustawie.

Rozdział 3

Udostępnienie sprzętu na rynku

Art. 12. 1. Wprowadzający sprzęt wykonuje obowiązki określone w ustawie:

- 1) samodzielnie albo
- 2) przekazuje je organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, z wyłączeniem obowiązków, o których mowa w art. 11, art. 13–15, art. 18 i art. 23 ust. 1 i 6, oraz spraw, o których mowa w art. 17.

2. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego przejmuje obowiązki wprowadzającego sprzęt na podstawie zawartej z nim umowy w formie pisemnej pod rygorem nieważności, w odniesieniu do masy sprzętu z grupy albo podgrupy sprzętu, o ile

została wyodrębniona, wskazanej w umowie, jaką wprowadzający sprzęt udostępnił na rynku w danym roku kalendarzowym.

3. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest obowiązana zebrać i przetworzyć zużyty sprzęt, który powstał ze sprzętu udostępnionego na rynku w okresie objętym umową, po zakończeniu obowiązywania tej umowy.

4. W przypadku otwarcia likwidacji, ogłoszenia upadłości lub wykreślenia z rejestru organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, przejęte przez nią obowiązki ponownie stają się, z dniem otwarcia likwidacji, ogłoszenia upadłości lub wykreślenia z rejestru, obowiązkami wprowadzającego sprzęt, od którego zostały one przejęte, w odniesieniu do sprzętu udostępnionego przez niego na rynku .

5. Wprowadzający sprzęt oraz organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego są obowiązani przechowywać umowy, o których mowa w ust. 2, przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym umowa przestała obowiązywać.

Art. 13. 1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do umieszczania numeru rejestrowego na fakturach i innych dokumentach sporządzanych w związku z wykonywaniem działalności gospodarczej polegającej na udostępnianiu na rynku sprzęt.

2. W przypadku gdy producent jest reprezentowany przez autoryzowanego przedstawiciela, wprowadzający sprzęt, udostępniający na rynku sprzęt pochodzący od tego producenta, który korzysta ze zwolnienia, o którym mowa w art. 25 ust. 4, jest obowiązany do umieszczania na fakturach i innych dokumentach sporządzanych w związku z wykonywaniem działalności gospodarczej polegającej na udostępnianiu na rynku tego sprzętu numeru rejestrowego tego autoryzowanego przedstawiciela.

Art. 14. 1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany dołączyć do sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych informacji o:

- 1) zakazie umieszczania zużytego sprzętu łącznie z innymi odpadami, wraz z wyjaśnieniem znaczenia oznakowania, o którym mowa w art. 15 ust. 1;
- 2) potencjalnych skutkach dla środowiska i zdrowia ludzi wynikających z obecności w sprzęcie niebezpiecznych substancji.

2. Wprowadzający sprzęt, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do informowania o:

- 1) systemie zwrotu i zbierania zużytego sprzętu;
- 2) roli, jaką gospodarstwo domowe spełnia w przyczynianiu się do ponownego użycia i odzysku, w tym recyklingu zużytego sprzętu.

Art. 15. 1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do oznakowania sprzętu symbolem selektywnego zbierania, którego wzór jest określony w załączniku nr 5 do ustawy. Oznakowanie oznacza jednocześnie, że sprzęt został udostępniony na rynku po dniu 13 sierpnia 2005 r.

2. Oznakowanie, o którym mowa w ust. 1 umieszcza się na sprzęcie w sposób wyraźny, czytelny i trwały, a jeżeli jest to uzasadnione wielkością lub funkcją sprzętu – na opakowaniu i dokumentach dołączonym do sprzętu.

Art. 16. 1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych w stosunku do sprzętu, który został udostępniony na rynku.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, przeniesiony przez wprowadzającego sprzęt na organizację odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, uznaje się za wykonywany w ramach art. 62.

3. Wprowadzający sprzęt samodzielnie wykonując obowiązek, o którym mowa w ust. 1:

- 1) przeznacza na publiczne kampanie edukacyjne lub
- 2) wnosi na odrębny rachunek bankowy urzędu marszałkowskiego

– łącznie co najmniej 0,1% przychodów z tytułu udostępniania na rynku sprzętu osiągniętych w poprzednim roku kalendarzowym.

4. Wprowadzający sprzęt, który rozpoczyna działalność w danym roku kalendarzowym oblicza wysokość środków, o których mowa w ust. 3 w odniesieniu do przychodów z tytułu udostępniania na rynku sprzętu osiągniętych w tym roku kalendarzowym.

5. Rozliczenie wykonania obowiązków, o którym mowa w ust. 3, następuje do końca roku kalendarzowego.

6. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do dokumentowania przeznaczenia środków, o których mowa w ust. 3 i 4.

7. Wprowadzający sprzęt nie finansuje publicznych kampanii edukacyjnych, jeżeli wysokość środków, które jest obowiązany przeznaczyć na publiczne kampanie edukacyjne, nie przekracza 100 zł w danym roku kalendarzowym.

8. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 7, ma zastosowanie, jeżeli:

- 1) przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 7, złoży marszałkowi województwa, w terminie do dnia 15 marca każdego roku:
 - a) zaświadczenie lub oświadczenie o pomocy de minimis w zakresie, o którym mowa w art. 37 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404, z późn. zm.),

b) informacje, których zakres został określony w przepisach wydanych na podstawie art. 37 ust. 2a ustawy, o której mowa w lit. a;

2) spełnione są dla danego przedsiębiorcy warunki pomoc de minimis:

a) w rozumieniu przepisów rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 1) albo

b) w rolnictwie w rozumieniu przepisów rozporządzenia Komisji (UE) nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis w sektorze rolnym (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 9).

9. W przypadku gdy wprowadzający sprzęt albo autoryzowany przedstawiciel, pomimo ciążącego obowiązku, nie wnieśli opłaty, o której mowa ust. 3 pkt 2 albo wnieśli opłatę niższą od należnej, marszałek województwa określa, w drodze decyzji, wysokość zobowiązania z tytułu tej opłaty.

10. Do opłaty, o której mowa w ust. 3 pkt 2, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.⁵), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują marszałkowi województwa.

Art. 17. 1. Z chwilą sprzedaży sprzętu przedstawia się nabywcom sprzętu koszty gospodarowania odpadami, obejmujące koszty zbierania i przetwarzania zużytego sprzętu, jeżeli wprowadzający sprzęt przekazał dystrybutorom informację o wysokości kosztów gospodarowania odpadami.

2. Dystrybutor jest obowiązany do informowania, w sposób określony w ust. 3, nabywców sprzętu o wysokości kosztów gospodarowania odpadami, jeżeli taką informację uzyskał od wprowadzającego sprzęt.

3. Informowanie nabywców sprzętu o wysokości kosztów gospodarowania odpadami następuje poprzez wyróżnienie w cenie sprzętu kosztów gospodarowania odpadami przypadających na jednostkę produktu.

4. Koszty gospodarowania odpadami nie mogą przekraczać kosztów faktycznie ponoszonych przez wprowadzającego sprzęt.

⁵ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 848, 1101, 1342 i 1529 oraz z 2013 r. poz. 35, 935, 1027, 1036, 1145, 1149, 1289 i 1313 oraz z 2014 r. poz. 183 i 567 i poz. 915.

Art. 18. 1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do opracowania informacji dotyczącej ponownego użycia i przetwarzania zużytego sprzętu, w terminie 12 miesięcy od dnia wprowadzenia na rynku państwa członkowskiego nowego typu sprzętu.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, dotyczy poszczególnych części składowych oraz materiałów w sprzęcie, a także umiejscowienia w sprzęcie niebezpiecznych substancji i mieszanin.

3. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do bezpłatnego przekazania prowadzącemu zakład przetwarzania, prowadzącemu działalność w zakresie recyklingu oraz prowadzącemu działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku informacji, o której mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia złożenia przez nich wniosku o jej udzielenie.

4. Informacja, o której mowa w ust. 1, jest sporządzana w postaci papierowej lub elektronicznej na informatycznym nośniku danych w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2013 r. poz. 235 oraz z 2014 r. poz. 183).

Art. 19. 1. Wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych jest obowiązany do zorganizowania i sfinansowania odbierania od zbierających zużyty sprzęt oraz przetwarzania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych.

2. Jeżeli zużyty sprzęt powstał ze sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych udostępnionego na rynku :

- 1) do dnia 13 sierpnia 2005 r. – obowiązek, o którym mowa w ust. 1, dotyczy wprowadzającego sprzęt w stosunku do sprzętu zaliczonego do tej samej grupy lub podgrupy sprzętu, co sprzęt przez niego udostępnionego na rynku , proporcjonalnie do jego udziału w masie udostępnionego na rynku sprzętu z tej grupy lub podgrupy;
- 2) po dniu 13 sierpnia 2005 r. – obowiązek, o którym mowa w ust. 1, dotyczy wprowadzającego sprzęt w stosunku do sprzętu, który został przez niego udostępniony na rynku.

Art. 20. 1. Wprowadzający sprzęt inny niż przeznaczony dla gospodarstw domowych jest obowiązany do zorganizowania i sfinansowania zbierania oraz przetwarzania zużytego sprzętu pochodzącego od użytkowników innych niż gospodarstwa domowe powstałego ze sprzętu, który został przez niego udostępniony na rynku po dniu 13 sierpnia 2005 r.

2. Wprowadzający sprzęt inny niż przeznaczony dla gospodarstw domowych jest także obowiązany do zorganizowania i sfinansowania zbierania oraz przetwarzania zużytego

sprzętu pochodzącego od użytkowników innych niż gospodarstwa domowe, który został przez niego udostępniony na rynku do dnia 13 sierpnia 2005 r., jeżeli sprzęt ten jest zastępowany przez niego sprzętem tego samego rodzaju lub spełniającym te same funkcje.

3. Finansowanie zbierania i przetwarzania zużytego sprzętu, o którym mowa w ust. 2, może być również ponoszone przez użytkownika sprzętu innego niż przeznaczonego dla gospodarstw domowych, z którego powstał ten zużyty sprzęt w zakresie określonym w umowie zawartej między wprowadzającym sprzęt i użytkownikiem tego sprzętu.

4. Finansowanie zbierania i przetwarzania pozostałego zużytego sprzętu, który został udostępniony na rynku do dnia 13 sierpnia 2005 r., ponoszone jest przez użytkownika sprzętu innego niż przeznaczonego dla gospodarstw domowych, z którego powstał ten zużyty sprzęt.

Art. 21. 1. Do 31 grudnia 2015 r. wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych jest obowiązany do osiągnięcia minimalnego rocznego poziomu zbierania zużytego sprzętu, w wysokości nie mniejszej niż 35% średniorocznej masy sprzętu udostępnionego na rynku.

2. W przypadku sprzętu z podgrupy nr 5.1. załącznika nr 1, wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych jest obowiązany do osiągnięcia do 31 grudnia 2015 r. minimalnego rocznego poziomu zbierania zużytego sprzętu w wysokości nie mniejszej niż 45 % średniorocznej masy sprzętu udostępnionego na rynku.

3. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do osiągnięcia minimalnych rocznych poziomów zbierania zużytego sprzętu, które wynoszą:

- 1) od 1 stycznia 2016 r. do 31 grudnia 2020 r. – nie mniej niż 40 % średniorocznej masy sprzętu udostępnionego na rynku, a w przypadku sprzętu, o którym mowa w ust. 2 nie mniej niż 50% średniorocznej masy sprzętu udostępnionego na rynku ;
- 2) od 1 stycznia 2021 r. – nie mniej niż 65 % średniorocznej masy sprzętu udostępnionego na rynku.

4. Przez średnioroczną masę sprzętu udostępnionego na rynku rozumie się średnioroczną masę sprzętu udostępnionego na rynku w trzech poprzednich latach przez danego wprowadzającego sprzęt. Jeżeli wprowadzający sprzęt nie udostępniał na rynku sprzętu na terytorium kraju przez trzy lata, średnioroczną masę sprzętu udostępnionego na rynku liczy się za cały okres, w którym nastąpiło udostępnienie na rynku sprzętu .

5. Sposób obliczania rocznego poziomu zbierania zużytego sprzętu określa załącznik nr 6 do ustawy.

6. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, minimalne roczne poziomy zbierania zużytego sprzętu, o których mowa w ust. 3, w poszczególnych latach do końca 2020 r., kierując się:

- 1) potrzebą osiągnięcia minimalnego rocznego poziomu zbierania zużytego sprzętu;
- 2) ilością udostępnionego na rynku sprzętu ;
- 3) działaniami na rzecz konkurencyjności polskiej gospodarki;
- 4) poziomem rozwoju infrastruktury niezbędnej w procesie zbierania zużytego sprzętu.

Art. 22. 1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do osiągnięcia, w poszczególnych latach, określonych poziomów odzysku oraz przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu.

2. Poziomy odzysku oraz przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu oraz lata, w jakich należy je osiągnąć określa załącznik nr 7 do ustawy.

3. Sposób obliczania rocznego poziomu odzysku oraz przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu określa załącznik nr 8 do ustawy.

Art. 23. 1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do prowadzenia dodatkowej ewidencji obejmującej informacje o masie udostępnionego na rynku sprzętu .

2. Podstawę do obliczenia osiągniętych poziomów zbierania, odzysku oraz przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu stanowią dane zawarte w dodatkowej ewidencji oraz w zaświadczeniach o zużytym sprzęcie.

3. W przypadku braku dodatkowej ewidencji lub gdy ewidencja ta prowadzona jest w sposób nierzetelny, informacje o masie udostępnionego na rynku sprzętu na terytorium kraju określa się w drodze oszacowania.

4. Szacowanie masy udostępnionego na rynku sprzętu na terytorium kraju następujące metodą:

- 1) porównawczą wewnętrzną – polegającą na porównaniu masy udostępnionego na rynku sprzętu w tym samym przedsiębiorstwie za okresy, w których znana jest wielkość tej masy;
- 2) porównawczą zewnętrzną – polegającą na porównaniu masy udostępnionego na rynku sprzętu na terytorium kraju w innych przedsiębiorstwach prowadzących działalność o podobnym zakresie i w podobnych warunkach.

5. Jeżeli w toku postępowania na podstawie innych dowodów niż dodatkowa ewidencja można określić masę sprzętu udostępnionego na rynku, odstępuje się od oszacowania tej masy.

6. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do przechowywania dodatkowej ewidencji oraz zaświadczeń o zużytych sprzęcie, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dotyczą.

Art. 24. 1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do zawarcia umowy w formie pisemnej pod rygorem nieważności z prowadzącym zakład przetwarzania o zdolnościach przetwórczych umożliwiających demontaż oraz przygotowanie do ponownego użycia zebranego zużytego sprzętu, który powstał ze sprzętu udostępnionego przez niego na rynku oraz odpadów powstałych po demontażu zużytego sprzętu. Zdolności te muszą być spełnione dla grupy albo podgrupy sprzętu, o ile została wyodrębniona, udostępnionego na rynku, z którego powstaje przetwarzany przez niego zużyty sprzęt. Przedmiotem umowy jest zapewnienie przetwarzania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz osiągnięcie wymaganych poziomów recyklingu oraz innych niż recykling procesów odzysku i unieszkodliwiania.

2. Wprowadzający sprzęt w przypadku:

- 1) cofnięcia decyzji, o których mowa w art. 41 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, oraz w art. 181 ust. 1 pkt 1 i 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232, z późn. zm.⁶⁾), prowadzącemu zakład przetwarzania,
 - 2) rozwiązania albo wygaśnięcia umowy, o której mowa w ust. 1
- jest obowiązany, w terminie 3 miesięcy odpowiednio od dnia cofnięcia decyzji, rozwiązania albo wygaśnięcia umowy, do wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1.

Rozdział 4

Autoryzowany przedstawiciel

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1238 oraz z 2014 r. poz. 40, 47, 457 i 822.

Art. 25. 1. Producent ma prawo do wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela odpowiedzialnego za wypełnienie na terytorium kraju jego obowiązków nałożonych na niego niniejszą ustawą.

2. Autoryzowanym przedstawicielem na terytorium kraju może być osoba fizyczna lub osoba prawna, mające siedzibę na terytorium kraju, w tym organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego.

3. W przypadku gdy autoryzowanym przedstawicielem na terytorium kraju jest organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego do przejęcia obowiązków przez tę organizację od producenta konieczne jest zawarcie umowy, o której mowa w art. 12 ust. 2. Zawarcie umowy z organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, o której mowa w art. 12 ust. 2, może nastąpić z jednoczesnym wyznaczeniem tej organizacji jako autoryzowanego przedstawiciela.

4. W przypadku gdy autoryzowany przedstawiciel producenta, o którym mowa w ust. 1, jest wpisany do rejestru oraz realizuje zgodnie z ustawą wszystkie obowiązki tego producenta, w stosunku do jego sprzętu, wprowadzający sprzęt, który ma siedzibę na terytorium kraju, udostępniający na rynku sprzęt pochodzący od tego producenta, nie musi wykonywać swoich obowiązków nałożonych na niego niniejszą ustawą, w tym zakresie, o ile został on wskazany w rejestrze przez tego autoryzowanego przedstawiciela jako mogącego skorzystać ze zwolnienia, o którym mowa w art. 25 ust. 4 tej ustawy.

5. Wprowadzający sprzęt, który ma siedzibę na terytorium kraju, który chce skorzystać ze zwolnienia wskazanego w ust. 4, jest obowiązany wykazać, że w stosunku do konkretnego sprzętu udostępnionego przez niego na rynku, producent wyznaczył autoryzowanego przedstawiciela odpowiedzialnego za wypełnienie na terytorium kraju jego obowiązków nałożonych na niego niniejszą ustawą i obowiązki te faktycznie są wykonywane przez tego autoryzowanego przedstawiciela.

6. Do producenta stosuje się przepisy ustawy dotyczące wprowadzającego sprzęt. Ilekroć w ustawie jest mowa o wprowadzającym sprzęt rozumie się przez to również producenta. Za wykonanie obowiązków producenta odpowiedzialny jest również wyznaczony przez niego autoryzowany przedstawiciel. Odpowiedzialność tych podmiotów jest solidarna.

6a. W przypadku ustanowienia autoryzowanego przedstawiciela przez producenta, działa on na terytorium kraju wyłącznie za pośrednictwem autoryzowanego przedstawiciela. Autoryzowany przedstawiciel działa w imieniu i na rzecz producenta, ponosząc odpowiedzialność za obowiązki producenta. Wszelkie decyzje nakładają obowiązki na

producenta oraz jego autoryzowanego przedstawiciela. Decyzje te doręczane są wyłącznie autoryzowanemu przedstawicielowi.

7. W przypadku producenta , który nie udostępnia bezpośrednio na rynku sprzętu, przy określeniu obowiązków tego producenta wskazanych w ustawie bierze się pod uwagę sprzęt udostępniony na rynku przez wprowadzających sprzęt pochodzący od tego producenta .

Art. 26. Każda osoba fizyczna, jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej lub osoba prawna, która ma siedzibę na terytorium kraju, która sprzedaje sprzęt za pomocą środków porozumiewania się na odległość bezpośrednio gospodarstwom domowym lub użytkownikom innym niż gospodarstwa domowe w innym państwie członkowskim jest obowiązana do wyznaczenia w tym państwie członkowskim autoryzowanego przedstawiciela jako osobę odpowiedzialną za wypełnienie na terytorium tego państwa członkowskiego obowiązków tego podmiotu nałożonych na niego przepisami wdrażającymi dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) (Dz. Urz. UE L 197 z 24.07. 2012, str. 38).

Art. 27. Autoryzowany przedstawiciel jest wyznaczany w drodze umowy zawartej pod rygorem nieważności w formie pisemnej.

Rozdział 5

Zabezpieczenie finansowe

Art. 28. 1. Wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych:

- 1) który samodzielnie wykonuje obowiązek określony w art. 19 ust. 1,
- 2) w przypadku wygaśnięcia albo rozwiązania umowy, o której mowa w art. 12 ust. 2, z organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego,
- 3) w przypadku otwarcia likwidacji, ogłoszenia upadłości lub wykreślenia z rejestru organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, z którą ma zawartą umowę – jest obowiązany do wniesienia zabezpieczenia finansowego na dany rok kalendarzowy, przeznaczonego na sfinansowanie odbierania od zbierających zużyty sprzęt i przetwarzania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, powstałego ze sprzętu zaliczonego do tej samej grupy sprzętu, co sprzęt, który został przez niego udostępniony na rynku.

2. Zabezpieczenie finansowe ma formę:

- 1) depozytu wpłaconego na odrębny rachunek bankowy marszałka województwa;
- 2) gwarancji ubezpieczeniowej złożonej do marszałka województwa;
- 3) gwarancji bankowej złożonej do marszałka województwa.

3. W przypadku gwarancji ubezpieczeniowej oraz gwarancji bankowej gwarantem może być wyłącznie instytucja finansowa upoważniona do gwarantowania długu celnego oraz instytucja finansowa mająca siedzibę na terytorium państwa członkowskiego..

Art. 29. 1. Wprowadzający sprzęt, o którym mowa w art. 28 ust. 1 pkt 1, jest obowiązany do wniesienia zabezpieczenia finansowego w terminie do dnia 30 czerwca roku, którego dotyczy to zabezpieczenie.

2. Wprowadzający sprzęt, o którym mowa w art. 28 ust. 1 pkt 1, który rozpoczyna działalność jest obowiązany do wniesienia zabezpieczenia finansowego przed złożeniem wniosku o wpis do rejestru.

3. Wprowadzający sprzęt, o których w art. 28 ust. 1 pkt 2 i 3, są obowiązani do wniesienia zabezpieczenia finansowego w terminie 14 dni, od dnia w którym:

- 1) wygasła albo uległa rozwiązaniu umowa z organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego;
- 2) nastąpiło otwarcie likwidacji, ogłoszenie upadłości lub wykreślenie z rejestru organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego.

Art. 30. 1. Podstawę obliczenia wysokości zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 28 ust. 1, stanowi w przypadku:

- 1) wprowadzającego sprzęt wnoszącego zabezpieczenie finansowe przed złożeniem wniosku o wpis do rejestru – masa sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, który zamierza udostępnić na rynku w danym roku kalendarzowym na terytorium kraju; w przypadku przekroczenia tej wartości zabezpieczenie finansowe podlega podwyższeniu, w ciągu 14 dni od dnia przekroczenia zamierzonej ilości, do faktycznej masy sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych udostępnionego na rynku ;
- 2) wprowadzającego sprzęt wpisanego do rejestru – masa sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych udostępnionego na rynku w poprzednim roku kalendarzowym.

2. Wysokość zabezpieczenia finansowego oblicza się jako iloczyn stawki opłaty produktowej oraz masy sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, o której mowa w ust. 1.

Art. 31. Gwarancja ubezpieczeniowa oraz gwarancja bankowa, o których mowa w art. 28 ust. 2 pkt 2 i 3, stwierdzają, że w razie niewykonywania obowiązku, o którym mowa w art. 19 ust. 1, zakład ubezpieczeń albo bank ureguluje zobowiązania na rzecz marszałka województwa.

Art. 32. Marszałek województwa przechowuje złożone przez wprowadzającego sprzęt dokumenty potwierdzające wniesienie zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 28 ust. 1, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dokumenty dotyczą.

Art. 33. 1. W razie powzięcia wątpliwości co do autentyczności lub integralności dokumentów gwarancji bankowej lub gwarancji ubezpieczeniowej marszałek województwa bezzwłocznie wzywa gwaranta do potwierdzenia udzielenia gwarancji.

2. Bank lub zakład ubezpieczeń, do którego zostanie skierowane wezwanie, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania wraz z uwierzytelnioną kopią dokumentu gwarancji przedłożonego marszałkowi województwa informuje marszałka województwa czy dokument jest autentyczny oraz czy zachowano jego integralność.

3. W wypadku uzyskania w trybie przewidzianym w ust. 2 informacji, że dokument gwarancji nie jest autentyczny lub naruszono jego integralność, marszałek województwa, w drodze decyzji, odmawia przyjęcia gwarancji. Decyzja ma rygor natychmiastowej wykonalności.

4. Decyzję, o której mowa w ust. 3 doręcza się też gwarantowi, lecz nie jest on stroną w sprawie i nie przysługują mu żadne środki zaskarżenia.

Art. 34. 1. Marszałek województwa w terminie do dnia 30 czerwca roku następującego po roku kalendarzowym, w którym wniesiono zabezpieczenie finansowe, o którym mowa w art. 28 ust. 1, dokonuje rozliczenia tego zabezpieczenia.

2. W przypadku stwierdzenia, że wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych nie osiągnął wymaganych minimalnych rocznych poziomów zbierania zużytego sprzętu, poziomów odzysku lub przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu oraz nie wniósł opłaty produktowej, marszałek województwa orzeka, w drodze decyzji, o przeznaczeniu środków pochodzących z zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 28 ust. 1, na poczet pokrycia opłaty produktowej.

3. Jeżeli wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych wskazał w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, że osiągnął wymagane minimalne roczne poziomy zbierania zużytego sprzętu,

poziomy odzysku oraz przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu, marszałek województwa orzeka, w drodze decyzji, o zwrocie wniesionego przez niego zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 28 ust. 1.

4. Jeżeli wprowadzający sprzęt wniósł zabezpieczenie finansowe, o którym mowa w art. 28 ust. 1, w wysokości wyższej niż opłata produktowa wskazana w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, marszałek województwa orzeka, w drodze decyzji, o zwrocie wniesionego przez niego zabezpieczenia finansowego w wysokości wynikającej z różnicy między środkami należnymi z zabezpieczenia finansowego a należną opłatą produktową.

5. Wydanie decyzji, o których mowa w ust. 3 lub 4, nie stanowi przeszkody do wydania decyzji, o której mowa w art. 76 ust. 1.

6. Jeżeli wprowadzający sprzęt zawarł umowę, o której mowa w art. 12 ust. 2, z organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, po wniesieniu zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 28 ust. 1, marszałek województwa orzeka, w drodze decyzji, o zwrocie wniesionego przez niego zabezpieczenia finansowego za rok kalendarzowy, w którym umowa ta została zawarta.

7. Marszałek województwa prowadzi ewidencję rozliczeń zabezpieczeń finansowych, o których mowa w art. 28 ust. 1, dokonanych na podstawie decyzji, o których mowa w ust. 2-4 i 6, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dotyczą rozliczenia zabezpieczeń finansowych.

Rozdział 6

Zbieranie oraz transport zużytego sprzętu

Art. 35. Zakazuje się umieszczania zużytego sprzętu łącznie z innymi odpadami.

Art. 36. 1. Zakazuje się zbierania niekompletnego zużytego sprzętu oraz części pochodzących ze zużytego sprzętu podmiotowi niebędącemu prowadzącym zakład przetwarzania, odbierającym odpady komunalne od właścicieli nieruchomości lub prowadzącym punkt selektywnego zbierania odpadów komunalnych, o których mowa w ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2013 r. poz. 1399 i 1593).

2. Za niekompletny zużyty sprzęt uważa się zużyty sprzęt, który nie zawiera istotnych części składowych, podzespołów i materiałów eksploatacyjnych które stanowiły jego część w momencie udostępnienia na rynku .

3. Zbierający zużyty sprzęt jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu informacji, o których mowa w ust. 1.

Art. 37. Posiadacz zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych jest obowiązany do przekazania go zbierającemu zużyty sprzęt lub podmiotowi uprawnionemu do zbierania zużytego sprzętu, o którym mowa w art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Art. 38. 1. W odniesieniu do zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych dystrybutor zapewnia, że można mu zwrócić zużyty sprzęt w punkcie sprzedaży, co najmniej nieodpłatnie, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełni te same funkcje co sprzęt sprzedawany.

2. W odniesieniu do zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych dystrybutor dostarczając sprzęt nabywcy zapewnia, że można mu zwrócić zużyty sprzęt, co najmniej nieodpłatnie, w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełni te same funkcje co sprzęt dostarczony.

3. W odniesieniu do zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży, w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 r. poz. 647, z późn. zm.⁷), wynoszącej co najmniej 400 m², na której jest sprzedawany sprzęt, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu.

4. Dystrybutor jest obowiązany do umieszczenia w punkcie sprzedaży, w widocznym miejscu, informacji o którym mowa w ust. 1-3.

Art. 39. System zbierania zużytego sprzętu uwzględnia gęstość zaludnienia i obejmuje zbierających zużyty sprzęt, prowadzących zakłady przetwarzania, dystrybutorów, podmioty,

⁷ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 951 i 1445, z 2013 r. poz. 21, 405, 1238 i 1446 oraz z 2014 r. poz. 379 i 768.

o których mowa w art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach oraz utworzone przez gminy punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych, o których mowa w ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Art. 40. Dystrybutor jest obowiązany do:

- 1) sprzedaży wyłącznie sprzętu:
 - a) udostępnionego na rynku przez wprowadzającego sprzęt wpisanego do rejestru lub pochodzącego od producenta, który ustanowił na terytorium kraju autoryzowanego przedstawiciela wpisanego do rejestru,
 - b) oznakowanego zgodnie z art. 15;
- 2) umieszczenia w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu;
- 3) sprzedaży sprzętu wraz z dołączoną do niego informacją, o której mowa w art. 14 ust. 1, w przypadku sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Art. 41. 1. Prowadzący punkt serwisowy jest obowiązany, w przypadku gdy naprawa przyjętego do punktu serwisowego sprzętu jest niemożliwa ze względów technicznych lub gdy właściciel sprzętu uzna, że naprawa sprzętu jest dla niego nieopłacalna, do nieodpłatnego przyjęcia zużytego sprzętu.

2. Prowadzący punkt serwisowy jest obowiązany do umieszczenia w punkcie serwisowym informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu.

3. Prowadzący punkt serwisowy jest obowiązany do umieszczenia w punkcie serwisowym, w widocznym miejscu, informacji o możliwości nieodpłatnego przyjęcia zużytego sprzętu, w przypadku gdy naprawa przyjętego do punktu serwisowego sprzętu jest niemożliwa ze względów technicznych lub gdy właściciel sprzętu uzna, że naprawa sprzętu jest dla niego nieopłacalna.

Art. 42. 1. Z uwagi na zanieczyszczenie zużytego sprzętu dystrybutor oraz prowadzący punkt serwisowy mogą odmówić przyjęcia zużytego sprzętu w przypadku, gdy stwarza on zagrożenie dla zdrowia lub życia osób przyjmujących zużyty sprzęt.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, posiadacz zużytego sprzętu przekazuje go do zbierającego zużyty sprzęt lub prowadzącemu zakład przetwarzania.

Art. 43. 1. Zbierający zużyty sprzęt jest obowiązany do przyjęcia przekazywanego do niego zużytego sprzętu, w tym do co najmniej nieodpłatnego przyjęcia zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych.

2. Zbierający zużyty sprzęt lub podmiot uprawniony do zbierania zużytego sprzętu, o którym mowa w art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach jest obowiązany do zachowania niezbędnych środków ostrożności, aby chronić zdrowie i bezpieczeństwo pracowników.

Art. 44. Miejsca, w których magazynuje się zużyty sprzęt wyposaża się w:

- 1) przypadku zużytego sprzętu, który zawiera w swym składzie substancje ciekłe, które podczas uszkodzenia zużytego sprzętu mogą spowodować niekontrolowany wyciek do środowiska – nieprzepuszczalne podłoża wraz z urządzeniami do usuwania wycieków oraz, w stosownym przypadku, odstojnikami i odolejaczami oraz zadaszenie zapobiegające oddziaływaniu czynników atmosferycznych;
- 2) utwardzone podłoże;
- 3) zabezpieczenie uniemożliwiające dostęp osobom postronnym.

Art. 45. 1. Zbierający zużyty sprzęt jest obowiązany do przekazania zebranego zużytego sprzętu prowadzącemu zakład przetwarzania posiadającemu:

- 1) umowę z wprowadzającym sprzęt lub organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz
- 2) decyzję w zakresie gospodarki odpadami zezwalającą na przetwarzanie zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu zaliczanego do grupy albo podgrupy sprzętu, o ile została wyodrębniona, określonych w załączniku nr 1 oraz nr 3 do ustawy.

2. Zbierający zużyty sprzęt przed przekazaniem zużytego sprzętu prowadzącemu zakład przetwarzania zapewnia, w miarę możliwości, wyselekcjonowanie w punkcie zbierania zużytego sprzętu przeznaczonego do przygotowania go do ponownego użycia.

3. Zbieranie i transport zużytego sprzętu odbywa się w optymalnych warunkach dla przygotowania do ponownego użycia, recyklingu oraz innych niż recykling procesów odzysku, w tym ograniczenia rozprzestrzeniania się niebezpiecznych substancji.

Art. 46. 1. Zbierający zużyty sprzęt jest obowiązany do przekazania wójtowi, burmistrzowi albo prezydentowi miasta, właściwemu ze względu na miejsce wykonywania działalności gospodarczej, w terminie 30 dni od dnia podjęcia działalności, informację zawierającą:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę zbierającego zużyty sprzęt oraz adres siedziby;
- 2) adresy punktów zbierania zużytego sprzętu, z wyłączeniem punktów sprzedaży sprzętu oraz punktów serwisowych.

2. W przypadku zmiany danych zawartych w informacji, o której mowa w ust. 1, zbierający zużyty sprzęt jest obowiązany do poinformowania o tym wójta, burmistrza albo prezydenta miasta, właściwego ze względu na miejsce wykonywania działalności gospodarczej, w terminie 30 dni od dnia wystąpienia zmiany.

3. Zbierający zużyty sprzęt jest obowiązany do poinformowania wójta, burmistrza albo prezydenta miasta, właściwego ze względu na miejsce wykonywania działalności gospodarczej, o zakończeniu działalności gospodarczej, w terminie 30 dni od dnia trwałego zaprzestania jej wykonywania.

Rozdział 7

Właściwie przetwarzanie zużytego sprzętu

Art. 47. 1. Demontaż zużytego sprzętu oraz przygotowanie do ponownego użycia zużytego sprzętu prowadzi się wyłącznie w zakładzie przetwarzania.

2. Demontaż zużytego sprzętu, procesy recyklingu i inne niż recykling procesy odzysku, z wyjątkiem przygotowania do ponownego użycia, obejmują przynajmniej usunięcie wszelkich płynów oraz postępowanie prowadzone w sposób określony w załączniku nr 9 do ustawy.

3. Procesy odzysku prowadzi się przy użyciu najlepszych dostępnych technik.

Art. 48. 1. Wnioskodawca we wniosku o wydanie decyzji w zakresie gospodarki odpadami dla zakładu przetwarzania jest obowiązany podać numer i nazwę grupy albo podgrupy sprzętu, o ile została wyodrębniona, określone w załączniku nr 3 do niniejszej ustawy, z którego powstaje przetwarzany przez niego zużyty sprzęt.

2. W decyzjach, o których mowa w ust. 1, podaje się numer i nazwę grupy albo podgrupy sprzętu, o ile została wyodrębniona, określone w załączniku nr 3 do ustawy.

3. Przed wydaniem decyzji w zakresie gospodarki odpadami organ właściwy wnioskuje do wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska o przeprowadzenie kontroli instalacji, obiektu budowlanego lub jego części, w których ma być prowadzony demontaż zużytego sprzętu oraz przygotowanie do ponownego użycia zużytego sprzętu lub odpadów powstałych

po demontażu zużytego sprzętu pod względem spełnienia minimalnych wymagań dla zakładu przetwarzania, o których mowa w art. 50 i 51, oraz innych przepisów ochrony środowiska.

4. Decyzja w zakresie gospodarki odpadami jest wydawana po kontroli przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska spełnienia minimalnych wymagań dla zakładu przetwarzania, o których mowa w art. 50 i 51, oraz innych przepisów ochrony środowiska.

5. Po kontroli, o której mowa w ust. 2, wojewódzki inspektor ochrony środowiska niezwłocznie wydaje postanowienie w przedmiocie spełnienia minimalnych wymagań dla zakładu przetwarzania, o których mowa w art. 50 i 51, oraz innych przepisów ochrony środowiska. Na postanowienie to nie służy zażalenie.

6. W przypadku wydania postanowienia negatywnie opiniującego spełnienie minimalnych wymagań dla zakładu przetwarzania, o których mowa w art. 50 i 51, oraz innych przepisów ochrony środowiska, organ właściwy wydaje decyzję odmowną w zakresie gospodarki odpadami.

Art. 49. Prowadzący zakład przetwarzania, który zawarł umowę, o której mowa w art. 24 ust. 1, jest obowiązany do co najmniej nieodpłatnego przyjęcia zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych od zbierającego zużyty sprzęt.

Art. 50. Miejsca, w których magazynuje się zużyty sprzęt przez poddaniem go przetwarzaniu wyposaża się w:

- 1) nieprzepuszczalne podłoża na odpowiednim obszarze wraz z urządzeniami do usuwania wycieków oraz, w stosownym przypadku, odstojnikami i odolejaczami;
- 2) zadaszenie zapobiegające oddziaływaniu czynników atmosferycznych na właściwych obszarach;
- 3) zabezpieczenie uniemożliwiające dostęp osobom postronnym.

Art. 51. 1. Zakład przetwarzania wyposaża się w:

- 1) urządzenie ważące do ustalenia masy odpadów powstałych ze zużytego sprzętu;
- 2) magazyn na odpady powstałe ze zużytego sprzętu przygotowane do ponownego użycia;
- 3) pojemniki do magazynowania baterii i akumulatorów, kondensatorów zawierających PCB oraz innych odpadów niebezpiecznych takich jak odpady promieniotwórcze;
- 4) nieprzepuszczalne podłoża na odpowiednim obszarze wraz z urządzeniami do usuwania wycieków oraz, w stosownym przypadku, odstojnikami i odolejaczami;

- 5) urządzenia do oczyszczania wody, które odpowiadają regulacjom z zakresu ochrony zdrowia i środowiska, w szczególności przepisom prawa wodnego;
- 6) instalacje umożliwiające przetworzenie zużytego sprzętu powstałego z poszczególnych grup sprzętu przetwarzanych w danym zakładzie przetwarzania;
- 7) w przypadku przetwarzania urządzeń chłodniczych w instalacje umożliwiające wyeliminowanie emisji wodorochlorofluorowęglowodorów (HCFC), chlorofluorowęglowodorów (CFC), wodorofluorowęglowodorów (HC) oraz gazów mających potencjał powodowania globalnego efektu cieplarnianego (GWP) powyżej 15 oraz zapewniające stałą inertyzację poszczególnych elementów instalacji, w celu zapobiegania pożarowi lub wybuchowi.

2. Zakazuje się przyjmowania zużytego sprzętu przez zakład przetwarzania, który nie jest wyposażony zgodnie z ust. 1.

Art. 52. 1. Odpady powstałe po demontażu zużytego sprzętu przekazuje się prowadzącemu działalność w zakresie recyklingu lub prowadzącemu działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku, wpisanym do rejestru.

2. Odpady powstałe po demontażu zużytego sprzętu, które nie zostały przekazane do recyklingu lub innych niż recykling procesów odzysku, przekazuje się prowadzącemu działalność w zakresie unieszkodliwiania odpadów.

3. Prowadzący zakład przetwarzania może dokonać wywozu zużytego sprzętu oraz odpadów powstałych po demontażu zużytego sprzętu w celu poddania ich recyklingowi, innym niż recykling procesom odzysku lub unieszkodliwianiu z terytorium kraju na terytorium:

- 1) innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego;
- 2) państwa niebędącego państwem członkowskim do instalacji spełniających wymagania nie niższe niż określone dla instalacji eksploatowanych na terytorium kraju.

4. W przypadku wywozu odpadów powstałych ze zużytego sprzętu z terytorium kraju na terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim w celu poddania ich recyklingowi, innym niż recykling procesom odzysku lub unieszkodliwianiu, prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany przekazać wprowadzającemu sprzęt pisemne oświadczenie, że recykling, inny niż recykling proces odzysku albo unieszkodliwianie, odbywa się w instalacjach spełniających wymagania nie niższe niż określone dla instalacji eksploatowanych na terytorium kraju.

5. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 4, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”. Klauzula zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

6. Zużyte baterie i zużyte akumulatory przekazuje się zbierającemu zużyte baterie lub zużyte akumulatory lub prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, o których mowa w ustawie z dnia z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. z 2009 r. Nr 79, poz. 666, z późn. zm.⁸).

Art. 53. 1. Prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany do wydania wprowadzającemu sprzęt, z którym zawarł umowę, o której mowa w art. 24 ust. 1, w terminie do dnia 28 lutego każdego roku za poprzedni rok kalendarzowy zaświadczenia o zużytym sprzęcie.

2. Zaświadczenie o zużytych sprzęcie zawiera:

- 1) numer rejestrowy prowadzącego zakład przetwarzania;
- 2) numer rejestrowy prowadzącego działalność w zakresie recyklingu;
- 3) numer rejestrowy prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku;
- 4) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres siedziby prowadzącego zakład przetwarzania;
- 5) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres siedziby prowadzącego działalność w zakresie recyklingu;
- 6) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres siedziby prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku;
- 7) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres siedziby prowadzącego działalność w zakresie unieszkodliwiania;
- 8) numer identyfikacji podatkowej (NIP) prowadzącego zakład przetwarzania, o ile został nadany;
- 9) numer REGON prowadzącego zakład przetwarzania, o ile został nadany;

⁸ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 152, poz. 897, Nr 171, poz. 1016, Nr 178, poz. 1060 i Nr 152, poz. 897 oraz z 2013 r. poz. 21.

- 10) numer identyfikacji podatkowej (NIP) prowadzącego działalność w zakresie recyklingu, o ile został nadany;
- 11) numer REGON prowadzącego działalność w zakresie recyklingu, o ile został nadany;
- 12) numer identyfikacji podatkowej (NIP) prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku, o ile został nadany;
- 13) numer REGON prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku, o ile został nadany;
- 14) masę zużytego sprzętu przetworzonego w zakładzie przetwarzania dla tego wprowadzającego sprzęt;
- 15) grupę albo podgrupę sprzętu, o ile została wyodrębniona, z którego powstał przetworzony w zakładzie przetwarzania zużyty sprzęt;
- 16) masę zużytego sprzętu przygotowanego do ponownego użycia dla tego wprowadzającego sprzęt;
- 17) masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu przygotowanych do ponownego użycia dla tego wprowadzającego sprzęt;
- 18) masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu poddanych procesom recyklingu i innym niż recykling procesom odzysku dla tego wprowadzającego sprzęt;
- 19) oznaczenie zastosowanego procesu odzysku, z podaniem typu procesu określonego w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;
- 20) masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu poddanych unieszkodliwianiu dla tego wprowadzającego sprzęt;
- 21) oznaczenie zastosowanego procesu unieszkodliwiania, z podaniem typu procesu określonego w załączniku nr 2 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;
- 22) masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu wywiezionych z terytorium kraju na terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim w celu poddania recyklingowi, innym niż recykling procesom odzysku i unieszkodliwianiu dla tego wprowadzającego sprzęt;
- 23) masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu wywiezionych z terytorium kraju na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego w celu poddania recyklingowi, innym niż recykling procesom odzysku i unieszkodliwianiu dla tego wprowadzającego sprzęt.

3. Prowadzący zakład przetwarzania w zaświadczeniu o zużytych sprzęcie może uwzględnić:

- 1) masę zużytego sprzętu oraz masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu przygotowanych do ponownego użycia do dnia 1 lutego następnego roku;
- 2) masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu poddanych procesom recyklingu, innym niż recykling procesom odzysku i unieszkodliwiania do dnia 1 lutego następnego roku;
- 3) masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu wywiezionych z terytorium kraju w celu poddania procesom recyklingu, innym niż recykling procesom odzysku i unieszkodliwiania do dnia 1 lutego następnego roku.

4. Prowadzący zakład przetwarzania wystawia zaświadczenie o zużytych sprzęcie w trzech egzemplarzach, z czego jeden egzemplarz otrzymuje wprowadzający sprzęt, drugi egzemplarz jest przekazywany marszałkowi województwa, a trzeci egzemplarz pozostaje u prowadzącego zakład przetwarzania.

5. Zaświadczenie o zużytych sprzęcie jest sporządzane w postaci papierowej lub elektronicznej.

6. Masę zużytego sprzętu przyjętego do zakładu przetwarzania ustala się na podstawie kart przekazania odpadu.

7. W przypadku zakładu przetwarzania będącego jednocześnie zbierającym zużyty sprzęt, masę zużytego sprzętu przyjętego do zakładu przetwarzania zebranego w ramach prowadzenia działalności w postaci zbierania zużytego sprzętu ustala się na podstawie ewidencji odpadów prowadzonej przez tego przedsiębiorcę.

8. Masę zużytego sprzętu przygotowanego do ponownego użycia oraz masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu przygotowanych do ponownego użycia ustala się na podstawie karty ewidencji zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, o której mowa w art. 67 ust. 1 pkt 1 lit. d ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

9. Masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu poddanych procesowi recyklingu i innym niż recykling procesom odzysku ustala się odpowiednio na podstawie zaświadczenia potwierdzającego recykling oraz zaświadczenia potwierdzającego inne niż recykling procesy odzysku.

10. Masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu poddanych unieszkodliwianiu ustala się na podstawie kart przekazania odpadu sporządzonych przez prowadzącego zakład przetwarzania, potwierdzonych przez prowadzącego działalność w zakresie unieszkodliwiania odpadów.

11. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór zaświadczenia o zużytych sprzęcie, kierując się potrzebą ujednoczenia zaświadczeń.

Art. 54. Prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany do przechowywania zaświadczeń o zużytych sprzęcie, zaświadczeń potwierdzających recykling oraz zaświadczeń potwierdzających inne niż recykling procesy odzysku przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dotyczą te zaświadczenia.

Rozdział 8

Działalność w zakresie recyklingu i innych niż recykling procesów odzysku

Art. 55. 1. Prowadzący działalność w zakresie recyklingu jest obowiązany do wydania prowadzącemu zakład przetwarzania, przekazującemu odpady powstałe ze zużytego sprzętu do recyklingu, zaświadczenia potwierdzającego recykling za poprzedni rok kalendarzowy.

2. Zaświadczenie potwierdzające recykling jest wydawane na wniosek prowadzącego zakład przetwarzania, w terminie 7 dni od dnia wpływu wniosku.

3. Zaświadczenie potwierdzające recykling zawiera:

- 1) numer rejestrowy prowadzącego zakład przetwarzania;
- 2) numer rejestrowy prowadzącego działalność w zakresie recyklingu;
- 3) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres siedziby prowadzącego zakład przetwarzania;
- 4) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres siedziby prowadzącego działalność w zakresie recyklingu;
- 5) numer identyfikacji podatkowej (NIP) prowadzącego zakład przetwarzania, o ile został nadany;
- 6) numer REGON prowadzącego zakład przetwarzania, o ile został nadany;
- 7) numer identyfikacji podatkowej (NIP) prowadzącego działalność w zakresie recyklingu, o ile został nadany;
- 8) numer REGON prowadzącego działalność w zakresie recyklingu, o ile został nadany;
- 9) kod i nazwę rodzaju oraz masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu przekazanych przez prowadzącego zakład przetwarzania do recyklingu;
- 10) oznaczenie zastosowanego procesu odzysku, w tym jego typ, określonego w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

4. Prowadzący działalność w zakresie recyklingu wystawia zaświadczenie potwierdzające recykling w trzech egzemplarzach, z czego jeden egzemplarz otrzymuje prowadzący zakład przetwarzania przekazujący odpady powstałe ze zużytego sprzętu do recyklingu, drugi egzemplarz jest przekazywany marszałkowi województwa, a trzeci egzemplarz pozostaje u prowadzącego działalność w zakresie recyklingu.

5. Zaświadczenie potwierdzające recykling jest przekazywane zakładowi przetwarzania oraz marszałkowi województwa w postaci papierowej lub elektronicznej.

Art. 56. Prowadzący działalność w zakresie recyklingu jest obowiązany do przechowywania zaświadczeń potwierdzających recykling przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dotyczą te zaświadczenia.

Art. 57. 1. Prowadzący działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku jest obowiązany do wydania prowadzącemu zakład przetwarzania, przekazującemu odpady powstałe ze zużytego sprzętu do innych niż recykling procesów odzysku, zaświadczenia potwierdzającego inne niż recykling procesy odzysku za poprzedni rok kalendarzowy.

2. Zaświadczenie potwierdzające inne niż recykling procesy odzysku jest wydawane na wniosek prowadzącego zakład przetwarzania, w terminie 7 dni od dnia wpływu wniosku.

3. Zaświadczenie potwierdzające inne niż recykling procesy odzysku zawiera:

- 1) numer rejestrowy prowadzącego zakład przetwarzania;
- 2) numer rejestrowy prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku;
- 3) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres siedziby prowadzącego zakład przetwarzania;
- 4) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres siedziby prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku;
- 5) numer identyfikacji podatkowej (NIP) prowadzącego zakład przetwarzania, o ile został nadany;
- 6) numer REGON prowadzącego zakład przetwarzania, o ile został nadany;
- 7) numer identyfikacji podatkowej (NIP) prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku, o ile został nadany;
- 8) numer REGON prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku, o ile został nadany;
- 9) kod i nazwę rodzaju oraz masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu przekazanych przez prowadzącego zakład przetwarzania do innych niż recykling procesów odzysku;

10) oznaczenie innego niż recykling zastosowanego procesu odzysku, w tym jego typu, określonego w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

4. Prowadzący działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku wystawia zaświadczenie potwierdzające inne niż recykling procesy odzysku w trzech egzemplarzach, z czego jeden egzemplarz otrzymuje prowadzący zakład przetwarzania przekazujący odpady powstałe ze zużytego sprzętu do innych niż recykling procesów odzysku, drugi egzemplarz jest przekazywany marszałkowi województwa, a trzeci egzemplarz pozostaje u prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku.

5. Zaświadczenie potwierdzające inne niż recykling procesy odzysku jest przekazywane zakładowi przetwarzania oraz marszałkowi województwa w postaci papierowej lub elektronicznej.

Art. 58. Prowadzący działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku jest obowiązany do przechowywania zaświadczeń potwierdzających inne niż recykling procesy odzysku przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dotyczą te zaświadczenia.

Art. 59. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór zaświadczenia potwierdzającego recykling oraz wzór zaświadczenia potwierdzającego inne niż recykling procesy odzysku, kierując się potrzebą ujednoczenia tych zaświadczeń.

Rozdział 9

Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego

Art. 60. 1. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest spółką akcyjną utworzoną przez wprowadzających sprzęt lub reprezentujące ich związki pracodawców lub izby gospodarcze w celu realizacji określonych w ustawie obowiązków przejętych na podstawie umów od wprowadzających sprzęt, która dochody uzyskane w ramach wykonywanej działalności gospodarczej przeznaczają wyłącznie na cele statutowe.

2. Akcjonariuszami organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego są wyłącznie podmioty, o których mowa w ust. 1.

Art. 61. 1. Przedmiotem działania organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest działalność związana z organizowaniem, zarządzaniem lub prowadzeniem przedsięwzięć związanych ze zbieraniem, przetwarzaniem, recyklingiem i innymi niż recykling procesami odzysku oraz unieszkodliwianiem zużytego sprzętu lub zużytych baterii lub zużytych akumulatorów lub prowadzenie zbierania tych odpadów, w tym publiczne kampanie edukacyjne.

2. Nazwa organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego zawiera oznaczenie „organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego”.

3. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest obowiązana posiadać wdrożony system zarządzania środowiskowego zgodny z wymaganiami systemu ekozarządzania i audytu (EMAS) lub z normą ISO 14001.

Art. 62. 1. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest obowiązana do prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych.

2. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego wykonując obowiązek, o którym mowa w ust. 1, przeznaczają na publiczne kampanie edukacyjne co najmniej 5% przychodów uzyskanych w poprzednim roku kalendarzowym z przejęcia obowiązków, o których mowa w art. 19 i art. 20.

3. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, która rozpoczyna działalność przeznaczają na publiczne kampanie edukacyjne co najmniej 5% przychodów uzyskanych w tym roku kalendarzowym z przejęcia obowiązków, o których mowa w art. 19 i art. 20.

4. Rozliczenie wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, następuje do końca roku kalendarzowego.

5. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest obowiązana do dokumentowania przeznaczenia przychodów, o których mowa w ust. 2 i 3, na publiczne kampanie edukacyjne.

6. W przypadku gdy organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, wykonując obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie przeznaczają na publiczne kampanie edukacyjne wymaganych kwot w terminie do końca roku kalendarzowego jest ona obowiązana wpłacić opłatę za nieprzeprowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych w wysokości równej kwocie w wysokości wymaganej na podstawie ust. 2 i 3.

7. Wysokość opłaty za nieprzeprowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych ulega obniżeniu o kwotę faktycznie poniesioną przez organizację odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego na te kampanie.

8. W przypadku gdy organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, pomimo ciążącego obowiązku, nie wniosła opłaty za nieprzeprowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych albo wniosła opłatę niższą od należnej, marszałek województwa określa, w drodze decyzji, wysokość zobowiązania z tytułu tej opłaty.

9. Do opłaty za nieprzeprowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują marszałkowi województwa.

Art. 63. 1. Kapitał zakładowy organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego wynosi co najmniej 5 000 000 zł i nie może być zebrany w drodze subskrypcji otwartej.

2. Kapitał zakładowy organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego pokrywa się w całości wkładem pieniężnym i wpłaca w całości przed jej wpisem do Krajowego Rejestru Sądowego.

3. Kapitał zakładowy organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego nie może pochodzić z pożyczki lub kredytu ani być obciążony w jakikolwiek sposób.

4. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest obowiązana:

- 1) utrzymywać kapitał własny w wysokości co najmniej połowy kapitału zakładowego, określonego w ust. 1, zdeponowany na odrębnym rachunku bankowym lub w formie lokaty terminowej albo
- 2) posiadać gwarancję bankową lub gwarancję ubezpieczeniową, której gwarantem jest instytucja finansowa upoważniona do gwarantowania długu celnego lub mająca siedzibę na terytorium państwa członkowskiego, w wysokości co najmniej połowy minimalnego kapitału zakładowego, określonego w ust. 1..

5. Akcje organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego mogą być wyłącznie akcjami imiennymi i nie mogą być zamienione na akcje na okaziciela.

6. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego nie może wydawać akcji uprzywilejowanych.

Art. 64. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest obowiązana:

- 1) w terminie do dnia 15 marca każdego roku do przedstawienia marszałkowi województwa za poprzedni rok kalendarzowy zaświadczenia wydanego przez bank o utrzymywaniu przez nią na odrębnym rachunku bankowym lub w formie lokaty terminowej środków, o których mowa w art. 63 ust. 4 pkt 1, albo dokumentu potwierdzającego wysokość gwarancji bankowej lub gwarancji ubezpieczeniowej, wydanego przez gwaranta, o którym mowa w art. 63 ust. 4 pkt 2;
- 2) do przedstawienia, na każde żądanie marszałka województwa, w terminie 14 dni od dnia wpływu żądania, zaświadczenia wydanego przez bank o aktualnie utrzymywanych przez organizację odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego na odrębnym rachunku bankowym lub w formie lokaty terminowej środkach, o których mowa w art. 63 ust. 4 pkt 1, albo dokumentu potwierdzającego wysokość gwarancji, o której mowa w art. 63 ust. 4 pkt 2.

Art. 65. 1. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest obowiązana do zachowania w tajemnicy wszelkich danych przekazanych jej przez wprowadzających sprzęt, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.

2. Obowiązek zachowania tajemnicy, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy obowiązków informacyjnych organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego wynikających z ustawy.

Rozdział 10

Audyt zewnętrzny

Art. 66. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz prowadzący zakład przetwarzania są obowiązani do przeprowadzenia rocznego audytu zewnętrznego, zwanego dalej „audytem”.

2. Audyt przeprowadza się w terminie do dnia 30 kwietnia roku następującego po roku kalendarzowym, którego dotyczy.

Art. 67. Audyt jest przeprowadzany przez akredytowanego weryfikatora środowiskowego, o którym mowa w przepisach rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie dobrowolnego udziału

organizacji w systemie ekzarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS), uchylającego rozporządzenie (WE) nr 761/2001 oraz decyzje Komisji 2001/681/WE i 2006/193/WE (Dz. Urz. UE L 342 z 22.12.2009, str. 1).

2. Audytora wybiera przedsiębiorca.

3. Koszty przeprowadzenia audytu obciążają przedsiębiorcę, o którym mowa w art. 66 ust. 1.

Art. 68. Celem audytu jest sprawdzenie zgodności z prawem gospodarowania użytym sprzętem, w szczególności procesów przetwarzania.

2. Audytor prowadzi kontrolę:

- 1) zgodności dokumentów z danym wynikającymi ze składanych sprawozdań;
- 2) spełniania wymagań wynikających z ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, w szczególności zgodności posiadanych decyzji z prowadzonym procesem przetwarzania;
- 3) spełniania minimalnych wymagań dla zakładu przetwarzania wynikających z niniejszej ustawy;
- 4) możliwości technicznych, w tym mocy przerobowych instalacji posiadanych przez prowadzącego zakład przetwarzania umożliwiających demontaż oraz przygotowanie do ponownego użycia zebranego zużytego sprzętu, który powstał ze sprzętu udostępnionego na rynku przez wprowadzających sprzęt, z którymi zawarł umowy oraz odpadów powstałych po demontażu zużytego sprzętu i odpadów powstałych po demontażu zużytego sprzętu;
- 5) zgodności informacji zawartych w zaświadczeniu, o którym mowa w art. 53 ust. 1, ze stanem faktycznym.

Art. 69. Na podstawie zebranych dokumentów i dowodów audytor sporządza pisemne sprawozdanie z przeprowadzonego audytu.

Art. 70. Audytor przekazuje:

- 1) organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego albo prowadzącemu zakład przetwarzania dokumentację audytu wraz ze sprawozdaniem z przeprowadzonego audytu;
- 2) wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska oraz marszałkowi województwa, właściwym ze względu na miejsce prowadzenia działalności podmiotów, o których mowa w art. 66 ust. 1, uwierzytelnioną kopię sprawozdania, o którym mowa w pkt 1;

2. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany przechowywać dokumentację audytu, wraz ze sprawozdaniem z przeprowadzonego audytu, przez 5 lat licząc od końca roku kalendarzowego, którego audyt dotyczy.

Art. 71. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy zakres i sposób przeprowadzania audytu,
- 2) szczegółowy zakres sprawozdania z przeprowadzonego audytu,
- 3) termin przekazywania sprawozdania z przeprowadzonego audytu

– kierując się potrzebą sprawdzenia wiarygodności informacji zawartych w dokumentach objętych audytem oraz ujednoceniem sprawozdań z przeprowadzonego audytu.

Rozdział 11

Oplata produktowa

Art. 72. 1. Rozliczenie wykonania obowiązku osiągnięcia minimalnego rocznego poziomu zbierania zużytego sprzętu, poziomów odzysku oraz przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu następuje na koniec roku kalendarzowego.

2. Wprowadzający sprzęt, który nie wykonał obowiązku osiągnięcia minimalnego rocznego poziomu zbierania zużytego sprzętu, poziomów odzysku lub przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu jest obowiązany do wniesienia opłaty produktowej, obliczanej oddzielnie dla każdej grupy sprzętu albo podgrupy sprzętu, o ile została wyodrębniona, w przypadku nieosiągnięcia wymaganego poziomu:

- 1) zbierania;
- 2) odzysku;
- 3) przygotowania do ponownego użycia i recyklingu.

3. Rozliczenie wykonania obowiązków osiągnięcia minimalnego rocznego poziomu zbierania zużytego sprzętu oraz poziomów odzysku oraz przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu wprowadzającego sprzęt, który wniósł zabezpieczenie finansowe, o którym mowa w art. 28 ust. 1, na dany rok kalendarzowy, następuje zgodnie z art. 34.

4. W przypadku gdy należna opłata produktowa za nieosiągnięcie wymaganego minimalnego rocznego poziomu zbierania zużytego sprzętu, poziomu odzysku oraz przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu jest wyższa niż zabezpieczenie finansowe, o którym mowa w art. 28 ust. 1, wprowadzający sprzęt jest obowiązany do wniesienia różnicy pomiędzy należną opłatą produktową a zabezpieczeniem finansowym.

Art. 73. 1. Podstawę obliczenia opłaty produktowej stanowi masa w kilogramach zużytego sprzętu.

2. Należną opłatę produktową oblicza się jako iloczyn stawki opłaty produktowej i różnicy pomiędzy wymaganym a osiągniętym odpowiednio minimalnym rocznym poziomem zbierania zużytego sprzętu, poziomem odzysku oraz przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu.

Art. 74. 1. Stawka opłaty produktowej wynosi:

- 1) dla:
 - a) podgrupy sprzętu nr 5.1. określonej w załączniku nr 1 do ustawy,
 - b) grupy sprzętu nr 3 określonej w załączniku nr 3 do ustawy
– od 4 zł do 8 zł za kilogram;
- 2) dla pozostałych grup albo podgrup sprzętu, o ile zostały wyodrębnione, określonych w załączniku nr 1 i 3 do ustawy – od 0 zł do 2 zł za kilogram.

2. Minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe stawki opłat produktowych, kierując się kosztami zbierania, przygotowania do ponownego użycia i recyklingu oraz innych niż recykling procesów odzysku zużytego sprzętu dla poszczególnych grup oraz podgrup sprzętu, o ile zostały wyodrębnione.

Art. 75. 1. Opłata produktowa powstaje na koniec roku kalendarzowego.

2. Opłata produktowa jest wnoszona bez wezwania na rachunek bankowy marszałka województwa do dnia 15 marca roku następującego po roku kalendarzowym, którego opłata dotyczy.

3. W przypadku gdy łączna wysokość opłaty produktowej za daną grupę albo podgrupę sprzętu, o ile została wyodrębniona, nie przekracza 50 zł, opłaty produktowej nie wnosi się.

4. Wpływy z tytułu opłaty produktowej oraz dodatkowej opłaty produktowej, powiększone o przychody z oprocentowania rachunków bankowych i pomniejszone

o dochody, o których mowa w ust. 5, marszałek województwa przekazuje, w terminie 30 dni po upływie każdego kwartału, na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

5. Wpływy z tytułu opłaty produktowej oraz dodatkowej opłaty produktowej w wysokości 10% stanowią dochody budżetu samorządu województwa z przeznaczeniem na koszty egzekucji należności z tytułu opłaty produktowej oraz dodatkowej opłaty produktowej i obsługę administracyjną systemu tych opłat.

Art. 76. 1. W przypadku gdy wprowadzający sprzęt albo autoryzowany przedstawiciel bądź producent lub organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, pomimo ciążącego obowiązku, nie wnieśli opłaty produktowej albo wnieśli opłatę niższą od należnej, marszałek województwa określa, w drodze decyzji, wysokość zobowiązania z tytułu opłaty produktowej.

2. W przypadku niewykonania decyzji, o której mowa w ust. 1, marszałek województwa ustala, w drodze decyzji, dodatkową opłatę produktową w wysokości odpowiadającej 50% kwoty niewniesionej opłaty produktowej.

3. Termin uiszczenia opłat, o których mowa w ust. 2, wynosi 14 dni od dnia, w którym decyzja ustalająca ich wysokość stała się ostateczna.

Art. 77. Do należności z tytułu opłat produktowych oraz dodatkowych opłat produktowych stosuje się odpowiednio przepisy Działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują marszałkowi województwa.

2. Ulgi i zwolnienia z danin publicznych udzielone na podstawie odrębnych ustaw nie mają zastosowania do opłaty produktowej.

3. Odpowiedzialność producenta za opłatę produktową oraz jego autoryzowanego przedstawiciela, a także wprowadzającego sprzęt, który ma siedzibę na terytorium kraju, udostępniającego na rynku sprzęt pochodzący od tego producenta jest solidarna.

Rozdział 12

Przemieszczanie używanego sprzętu oraz zużytego sprzętu

Art. 78. Ilekroć w niniejszym rozdziale jest mowa o przemieszczaniu należy przez to rozumieć przewóz używanego sprzętu, w tym sprzętu wadliwego wysyłanego do naprawy gwarancyjnej, odbywający się z terytorium kraju na terytorium innego państwa członkowskiego lub państwa niebędącego państwem członkowskim.

Art. 79. 1. W przypadku przemieszczania używanego sprzętu, co do którego zachodzi podejrzenie, że jest on zużytym sprzętem, w tym z uwagi na jego funkcjonalność, posiadacz używanego sprzętu organizujący jego przemieszczanie jest obowiązany do wykazania, że używany sprzęt nie jest zużytym sprzętem.

2. W celu wykazania, że przemieszczany używany sprzęt nie jest zużytym sprzętem posiadacz używanego sprzętu zapewnia:

- 1) przeprowadzenie badania używanego sprzętu polegającego na ocenie:
 - a) jego funkcjonalności,
 - b) obecności w nim niebezpiecznych substancji;
- 2) sporządzenie przez podmiot przeprowadzający badanie, o którym mowa w pkt 1, dokumentacji badania zawierającej:
 - a) numer i nazwę grupy i rodzaj używanego sprzętu,
 - b) numer identyfikacyjny używanego sprzętu (numer typu), jeżeli został nadany,
 - c) rok produkcji używanego sprzętu, jeżeli jest znany,
 - d) wynik, rodzaj i datę przeprowadzenia badania oraz imię i nazwisko lub nazwę oraz adres lub siedzibę podmiotu, który je przeprowadził.

3. Posiadacz przemieszczanego używanego sprzętu jest obowiązany do umieszczenia na nim, a w przypadku gdy używany sprzęt jest opakowany, na jego opakowaniu – dokumentacji, o której mowa w ust. 2 pkt 2;

4. Dokumentację, o której mowa w ust. 2 pkt 2, umieszcza się w sposób:

- 1) bezpieczny, ale nie trwały;
- 2) pozwalający na jej odczytanie bez konieczności rozpakowania używanego sprzętu, jeżeli używany sprzęt jest opakowany.

Art. 80. Posiadacz używanego sprzętu, w tym sprzętu, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1, organizujący jego przemieszczanie jest obowiązany do:

- 1) zabezpieczenia używanego sprzętu przed uszkodzeniem w czasie przemieszczania, załadunku i rozładunku, w szczególności przez jego odpowiednie opakowanie i rozmieszczenie;

- 2) przekazania podmiotowi dokonującemu jego przemieszczania odpowiednio dokumentów, o których mowa w art. 81 albo art. 82 ust. 2.

Art. 81. Posiadacz używanego sprzętu organizujący jego przemieszczanie, celem udowodnienia przemieszczania używanego sprzętu a nie zużytego sprzętu jest obowiązany do udostępnienia:

- 1) kopii dokumentu nabycia używanego sprzętu, w szczególności faktury i umowy sprzedaży, potwierdzającego jego funkcjonalność oraz przeznaczenie do bezpośredniego ponownego użycia;
- 2) dowodów oceny lub badań w postaci kopii dokumentacji (certyfikat badań, dowód sprawności funkcjonalnej) dla każdego używanego sprzętu znajdującego się w przesyłce oraz protokołu wyszczególniającego dokumentację, o której mowa w art. 79 ust. 2 pkt 2;
- 3) oświadczenia posiadacza używanego sprzętu, organizującego jego przemieszczanie, że używany sprzęt, ani przewożone z nim rzeczy, nie są odpadem, oraz wskazującego na zakres jego odpowiedzialności związanej z przemieszczaniem używanego sprzętu;
- 4) dokumentu transportowego, w szczególności listu przewozowego.

Art. 82. 1. Przepisów art. 79 i art. 81 pkt 1, 2 nie stosuje się do przemieszczania odbywającego się w ramach umowy, której stronami są przedsiębiorstwa (B2B), dotyczącego:

- 1) sprzętu, który jako wadliwy, jest wysyłany do naprawy gwarancyjnej z zamiarem ponownego użycia lub
- 2) używanego sprzętu przeznaczonego do użytku profesjonalnego wysyłanego do regeneracji lub naprawy, do krajów, do których ma zastosowanie decyzja C(2001) 107/Final Rady OECD dotycząca zmiany decyzji OECD C(92) 39/Final w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania odpadów przeznaczonych do odzysku, z zamiarem ponownego użycia, lub
- 3) wadliwego używanego sprzętu przeznaczonego do użytku profesjonalnego takiego jak wyrób medyczny lub jego część, który jest wysyłany w celu przeprowadzenia analizy przyczyn usterki – w przypadku gdy taką analizę może przeprowadzić wyłącznie wytwórca tego sprzętu lub działająca w jego imieniu osoba trzecia.

2. W czasie przemieszczania sprzętu lub używanego sprzętu, odbywającego się w ramach umowy, o której mowa w ust. 1, podmiot dokonujący jego przemieszczania jest obowiązany do posiadania:

- 1) dokumentu transportowego, w szczególności listu przewozowego;
- 2) oświadczenia posiadacza organizującego przemieszczanie sprzętu lub używanego sprzętu wskazującego na zakres jego odpowiedzialności związanej z jego przemieszczaniem.

3. Główny Inspektor Ochrony Środowiska zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska wykaz krajów, o których mowa w ust. 1 pkt 2.

Art. 83. 1. Używany sprzęt, w tym sprzęt, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1, uznaje się za zużyty sprzęt, a jego przemieszczanie za nielegalne przemieszczanie w rozumieniu art. 2 pkt 35 rozporządzenia nr 1013/2006:

- 1) jeżeli odpowiednio z dokumentacji i dokumentów, o których mowa w art. 79 ust. 2 pkt 2 i art. 81, nie wynika, że nie jest on zużytym sprzętem;
- 2) w przypadku braku odpowiednio dokumentacji i dokumentów, o których mowa w art. 79 ust. 2 pkt 2 i art. 81 albo dokumentów, o których mowa w art. 82 ust. 2;
- 3) jeżeli nie jest on odpowiednio zabezpieczony przed uszkodzeniem podczas przemieszczania, załadunku i rozładunku, w szczególności przez jego odpowiednie opakowanie oraz rozmieszczenie.

2. Do nielegalnego przemieszczania używanego sprzętu stosuje się przepisy art. 24 i art. 25 rozporządzenia nr 1013/2006 oraz ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów (Dz. U. Nr 124, poz. 859, z późn. zm.⁹⁾).

Rozdział 13

Sprawozdawczość w zakresie gospodarki sprzętem i zużytym sprzętem

⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 28, poz. 145, z 2011 r. Nr 106, poz. 622 oraz z 2013 r. poz. 21.

Art. 84. Podmiot będący:

- 1) wprowadzającym sprzęt,
- 2) autoryzowanym przedstawicielem,
- 3) zbierającym zużyty sprzęt,
- 4) prowadzącym zakład przetwarzania,
- 5) prowadzącym działalność w zakresie recyklingu,
- 6) prowadzącym działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku

– jest obowiązany do sporządzenia rocznego sprawozdania, na zasadach i w trybie określonych w dziale V rozdziale 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Art. 85. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest obowiązana do sporządzenia sprawozdania, o którym mowa w art. 74a ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Rozdział 14

Obowiązki organów administracji publicznej

Art. 86. 1. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska co najmniej raz w roku przeprowadza kontrolę zakładu przetwarzania.

2. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska sporządza i przekazuje Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 15 lutego za poprzedni rok kalendarzowy, zbiorczą informację o wynikach kontroli przeprowadzonych w poprzednim roku kalendarzowym, w sposób umożliwiający sporządzenie przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska rocznego raportu o funkcjonowaniu systemu gospodarki zużyтым sprzętem, o którym mowa w art. 88 ust. 1.

Art. 87. Kontrolę przestrzegania przez dystrybutorów przepisów art. 38 sprawuje Inspekcja Handlowa, działając na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 148).

Art. 88. 1. Główny Inspektor Ochrony Środowiska sporządza i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska, w terminie do dnia 30 lipca roku następującego po roku,

którego dotyczą dane, roczny raport o funkcjonowaniu systemu gospodarki zużyтым sprzętem.

2. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia:

1) niezbędny zakres informacji objętych obowiązkiem zbierania i przetwarzania zużytego sprzętu,

2) wzór raportu o funkcjonowaniu systemu gospodarki zużyтым sprzętem

– kierując się potrzebą ujednoczenia systemu zbierania i przetwarzania danych oraz koniecznością oceny funkcjonowania systemu gospodarki zużyтым sprzętem.

Art. 89. 1. Minister właściwy do spraw środowiska sporządza i przekazuje Komisji Europejskiej sprawozdanie, o którym mowa w 16 ust. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) (Dz. Urz. UE L 197 z 24.07. 2012, str. 38) w terminie i na zasadach określonych w tej dyrektywie.

Art. 90. 1. Minister właściwy do spraw środowiska, organy inspekcji ochrony środowiska, organy inspekcji handlowej oraz marszałkowie województw współpracują z właściwymi władzami odpowiedzialnymi w innych państwach członkowskich za wykonanie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) (Dz. Urz. UE L 197 z 24.07. 2012, str. 38), w szczególności w celu ustanowienia odpowiedniego przepływu informacji, gwarantującego przestrzeganie przez producentów w rozumieniu powyższej dyrektywy jej przepisów, oraz w odpowiednich przypadkach udostępniają sobie nawzajem i Komisji Europejskiej informacje, tak aby ułatwić prawidłowe wykonanie niniejszej ustawy oraz dyrektywy. Współpraca administracyjna i wymiana informacji – w szczególności pomiędzy krajowymi rejestrami - obejmuje środki komunikacji elektronicznej.

2. Współpraca, o której mowa w ust. 1, obejmuje między innymi dostęp do odpowiednich dokumentów i informacji, uwzględniających wyniki wszelkich inspekcji, z zastrzeżeniem przepisów prawa ochrony danych będącego w mocy organu w państwie członkowskim, który został poproszony o współpracę.

Rozdział 15

Przepisy karne i administracyjne kary pieniężne

Art. 91. Kto umieszcza zużyty sprzęt łącznie z innymi odpadami podlega karze grzywny.

Art. 92. Kto, wbrew zakazowi określonymu w art. 36 ust. 1, zbiera niekompletny zużyty sprzęt lub części pochodzące ze zużytego sprzętu, podlega karze grzywny.

Art. 93. Kto, wbrew przepisowi art. 37, nie przekazuje zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych zbierającemu zużyty sprzęt lub podmiotowi uprawnionemu do zbierania zużytego sprzętu, o którym mowa w art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, podlega karze grzywny.

Art. 94. 1. Kto, wbrew przepisowi art. 43 ust. 1, nie przyjmuje przekazanego do niego zużytego sprzętu podlega karze grzywny.

2. Tej samej karze podlega, kto, wbrew przepisowi art. 43 ust. 1, przyjmuje zużyty sprzęt pochodzący z gospodarstw domowych odpłatnie.

Art. 95. 1. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w art. 91 – 94, następuje w trybie przepisów ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2013 r. poz. 395, 765 i 1247).

2. Za wykroczenia, o których mowa w art. 91-94, odpowiada, jak sprawca, także ten, kto na podstawie przepisu prawa, decyzji właściwego organu, umowy lub faktycznego wykonywania, zajmuje się sprawami gospodarczymi w zakresie gospodarki odpadami osoby fizycznej, osoby prawnej albo jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, której odrębne przepisy przyznają zdolność prawną.

Art. 96. Administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto:

- 1) wbrew przepisowi art. 7 ust. 2 nie stosuje przy projektowaniu sprzętu wymogów dotyczących ekoprojektu ułatwiających ponowne użycie i przetwarzanie zużytego sprzętu ustanowionych w ramach dyrektywy 2009/125/WE;
- 2) wbrew przepisowi art. 7 ust. 3 uniemożliwia ponowne użycie zużytego sprzętu, poprzez stosowanie specyficznych rozwiązań projektowych lub procesów produkcyjnych;

- 3) wbrew przepisowi art. 13 nie umieszcza numeru rejestrowego na fakturze i innych dokumentach sporządzanych w związku z wykonywaniem działalności gospodarczej polegającej na udostępnionego na rynku sprzętu;
- 4) wbrew przepisowi art. 14 ust. 1 nie dołącza do udostępnionego na rynku sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych wymaganych informacji;
- 5) wbrew przepisowi art. 14 ust. 2 pkt 1 nie informuje o systemie zwrotu i zbierania zużytego sprzętu;
- 6) wbrew przepisowi art. 14 ust. 2 pkt 2 nie informuje o roli, jaką gospodarstwo domowe spełnia w przyczynianiu się do ponownego użycia i odzysku, w tym recyklingu zużytego sprzętu;
- 7) wbrew przepisowi art. 15 ust. 1 nie oznakowuje sprzętu symbolem selektywnego zbierania lub oznakowuje go wbrew przepisowi art. 15 ust. 2 lub jeżeli jest to uzasadnione wielkością lub funkcją sprzętu, nie umieszcza oznakowania na opakowaniu lub dokumentach dołączonym do sprzętu;
- 8) wbrew przepisowi art. 16 ust. 3 i 5 nie przeznaczają na publiczne kampanie edukacyjne lub nie przekazują na rachunek bankowy marszałka województwa łącznie co najmniej 0,1% przychodów z tytułu udostępnionego na rynku sprzętu osiągniętych w poprzednim roku kalendarzowym;
- 9) uzyskawszy od wprowadzającego sprzęt informację o wysokości kosztów gospodarowania odpadami, wbrew przepisowi art. 17 ust. 2 nie informuje nabywców sprzętu o wysokości tych kosztów;
- 10) wbrew przepisom art. 18 ust. 1 i 3 nie opracowuje informacji dotyczącej ponownego użycia i przetwarzania zużytego sprzętu albo nie przekazuje bezpłatnie tych informacji;
- 11) wbrew przepisowi art. 19 ust. 1 nie dopełnia obowiązku zorganizowania i sfinansowania odbierania od zbierających zużyty sprzęt oraz przetwarzania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych;
- 12) wbrew przepisowi art. 20 ust. 1 nie dopełnia obowiązku zorganizowania i sfinansowania zbierania oraz przetwarzania zużytego sprzętu pochodzącego od użytkowników innych niż gospodarstwa domowe;
- 13) wbrew przepisowi art. 23 ust. 1 nie prowadzi dodatkowej ewidencji albo prowadzi ją niezgodnie ze stanem rzeczywistym;
- 14) wbrew przepisowi art. 23 ust. 6 nie przechowuje dodatkowej ewidencji oraz zaświadczeń o zużytym sprzęcie;

- 15) wbrew przepisowi art. 26 nie ustanawia autoryzowanego przedstawiciela jako osobę odpowiedzialną za wypełnienie na terytorium innego państwa członkowskiego obowiązków wprowadzającego sprzęt nałożonych na niego dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE);
- 16) wbrew przepisowi art. 28 ust. 1 nie wnosi zabezpieczenia finansowego;
- 17) wbrew przepisowi art. 32 nie przechowuje dokumentów potwierdzających wniesienie zabezpieczenia finansowego;
- 18) wbrew przepisowi art. 38 ust. 1 nie zapewnia przyjęcia co najmniej nieodpłatnie zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży;
- 19) wbrew przepisowi art. 38 ust. 2 nie zapewnia przyjęcia zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych co najmniej nieodpłatnie w miejscu dostawy sprzętu;
- 20) wbrew przepisowi art. 38 ust. 3 nie przyjmuje nieodpłatnie zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupienia przez nabywcę nowego sprzętu;
- 21) wbrew przepisom art. 40:
 - a) nie sprzedaje wyłącznie sprzętu udostępnionego na rynku przez wprowadzającego sprzęt wpisanego do rejestru lub pochodzącego od producenta, który ustanowił na terytorium kraju autoryzowanego przedstawiciela wpisanego do rejestru,
 - b) sprzedaje sprzęt nieoznakowany zgodnie z art. 15,
 - c) nie umieszcza w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu,
 - d) sprzedaje sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych bez dołączonych do niego informacji, o których mowa w art. 14 ust. 1;
- 22) wbrew przepisowi art. 41 ust. 1 nie przyjmuje nieodpłatnie zużytego sprzętu;
- 23) wbrew przepisowi art. 41 ust. 2 i 3 nie umieszcza w punkcie serwisowym informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu oraz informacji o możliwości nieodpłatnego przyjęcia zużytego sprzętu, w przypadku gdy naprawa przyjętego do punktu serwisowego sprzętu jest niemożliwa ze względów technicznych lub gdy właściciel sprzętu uzna, że naprawa sprzętu jest dla niego nieopłacalna;
- 24) wbrew przepisom art. 44 nie wyposaża miejsca, w którym jest magazynowany zużyty sprzęt w:
 - a) przypadku zużytego sprzętu, który zawiera w swym składzie substancje ciekłe, które podczas uszkodzenia zużytego sprzętu mogą spowodować niekontrolowany wyciek

do środowiska – nieprzepuszczalne podłoża wraz z urządzeniami do usuwania wycieków oraz, w stosownym przypadku, odstojnikami i odolejaczami oraz zadaszenie zapobiegające oddziaływaniu czynników atmosferycznych;

- b) utwardzone podłoże;
 - c) zabezpieczenie uniemożliwiające dostęp osobom postronnym.
- 25) wbrew przepisowi art. 45 ust. 1 nie przekazuje zebranego zużytego sprzętu prowadzącemu zakład przetwarzania spełniającemu wymagania określone w tych przepisach;
- 26) wbrew przepisowi art. 45 ust. 3 nie zapewnia zbierania i transportu zużytego sprzętu odbywającego się w optymalnych warunkach dla przygotowania do ponownego użycia, recyklingu oraz innych niż recykling procesów odzysku, w tym ograniczenia rozprzestrzeniania się niebezpiecznych substancji;
- 27) wbrew przepisom art. 46 nie przekazuje wójtowi, burmistrzowi albo prezydentowi miasta informacji, o których mowa w tych przepisach;
- 28) wbrew przepisom art. 47:
- a) prowadzi demontaż zużytego sprzętu lub przygotowuje do ponownego użycia zużyty sprzęt poza zakładem przetwarzania,
 - b) nie prowadzi demontażu zużytego sprzętu, procesów recyklingu i innych niż recykling procesów odzysku obejmujących przynajmniej usunięcie wszelkich płynów oraz przetwarzania w sposób określony w załączniku nr 9 do ustawy;
- 29) wbrew przepisowi art. 49 nie przyjmuje nieodpłatnie zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych od zbierającego zużyty sprzęt;
- 30) wbrew przepisom art. 50 nie wyposaża miejsca, w którym jest magazynowany zużyty sprzęt przez poddaniem go przetwarzaniu w:
- a) nieprzepuszczalne podłoża na odpowiednim obszarze wraz z urządzeniami do usuwania wycieków oraz, w stosownym przypadku, odstojnikami i odolejaczami,
 - b) zadaszenie zapobiegające oddziaływaniu czynników atmosferycznych na właściwych obszarach,
 - c) zabezpieczenie uniemożliwiające dostęp osobom postronnym;
- 31) wbrew przepisom art. 51 ust. 1 nie wyposaża zakładu przetwarzania w:
- a) urządzenie ważące do ustalenia masy odpadów powstałych ze zużytego sprzętu,
 - b) magazyn na odpady powstałe ze zużytego sprzętu przygotowane do ponownego użycia,

- c) pojemniki do magazynowania baterii i akumulatorów, kondensatorów zawierających PCB oraz innych odpadów niebezpiecznych takich jak odpady promieniotwórcze,
 - d) nieprzepuszczalne podłoża na odpowiednim obszarze wraz z urządzeniami do usuwania wycieków, oraz w stosownym przypadku, odstożnikami i odolejaczami,
 - e) urządzenia do oczyszczania wody, które odpowiadają regulacjom z zakresu ochrony zdrowia i środowiska, w szczególności przepisom prawa wodnego;
 - f) instalacje umożliwiające przetworzenie zużytego sprzętu powstałego z poszczególnych grup sprzętu przetwarzanych w danym zakładzie przetwarzania;
 - g) instalacje umożliwiające wyeliminowanie emisji wodorochlorofluorowęglowodorów (HCFC), chlorofluorowęglowodorów (CFC), wodorofluorowęglowodorów (HC) oraz gazów mających potencjał powodowania globalnego efektu cieplarnianego (GWP) powyżej 15 oraz zapewniające stałą inertyzację poszczególnych elementów instalacji, w celu zapobiegania pożarowi lub wybuchowi;
- 32) wbrew przepisowi art. 51 ust. 2 przyjmuje zużyty sprzęt do zakładu przetwarzania, który nie jest wyposażony zgodnie z art. 51 ust. 1;
- 33) wbrew przepisom art. 52 ust. 1 i 2 nie przekazuje odpadów powstałych po demontażu zużytego sprzętu prowadzącemu działalność w zakresie recyklingu lub prowadzącemu działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku, wpisanym do rejestru, lub prowadzącemu działalność w zakresie unieszkodliwiania odpadów;
- 34) wbrew przepisowi art. 52 ust. 6 nie przekazuje zużytych baterii i zużytych akumulatorów zbierającemu zużyte baterie lub zużyte akumulatory lub prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, o których mowa w ustawie z dnia z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach;
- 35) wbrew przepisom art. 53 ust. 1 i 4 nie wydaje wprowadzającemu sprzęt albo nie przekazuje marszałkowi województwa zaświadczenia o zużytym sprzęcie albo sporządza zaświadczenie niezgodnie ze stanem rzeczywistym;
- 36) wbrew przepisom art. 54, art. 56 i art. 58 nie przechowuje:
- a) zaświadczeń o zużytym sprzęcie,
 - c) zaświadczeń potwierdzających recykling zużytego sprzętu,
 - d) zaświadczeń potwierdzających inne niż recykling procesy odzysku zużytego sprzętu;
- 37) wbrew przepisom art. 55 ust. 1 i 4 oraz art. 57 ust. 1 i 4 nie wydaje prowadzącemu zakład przetwarzania albo nie przekazuje marszałkowi województwa zaświadczenia

potwierdzającego recykling albo zaświadczenia potwierdzającego inne niż recykling procesy odzysku albo sporządza zaświadczenia niezgodnie ze stanem rzeczywistym;

- 38) wbrew przepisowi art. 62 ust. 2 nie przeznaczają na publiczne kampanie edukacyjne co najmniej 5% przychodów uzyskanych w poprzednim roku kalendarzowym;
- 39) wbrew przepisowi art. 62 ust. 5 nie dokumentuje przeznaczenia przychodów na publiczne kampanie edukacyjne;
- 40) wbrew przepisom art. 64 nie przekazuje marszałkowi województwa dokumentów, o których mowa w tych przepisach.

Art. 97. Administracyjne kary pieniężne wynoszą:

- 1) w przypadkach, o których mowa w art. 96 pkt 4–7, 9–10, 16–17 od 5 000 zł do 500 000 zł;
- 2) w przypadkach, o których mowa w art. 96 pkt 1–3, 8, 11–12, 15, 28, 30–32, 38 od 10 000 zł do 500 000 zł;
- 3) w przypadku, o którym mowa w art. 96 pkt 13–14, 18–27, 29, 33–37, 39–40 od 5 000 zł do 300 000 zł.

Art. 98. 1. Administracyjne kary pieniężne za czyny, o których mowa w art. 96 pkt 1–17 i 21–40, wymierza, w drodze decyzji, właściwy wojewódzki inspektor ochrony środowiska.

2. Administracyjne kary pieniężne za czyny, o których mowa w art. 96 pkt 18–20, wymierza, w drodze decyzji, właściwy wojewódzki inspektor inspekcji handlowej.

3. Przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej uwzględnia się stopień szkodliwości czynu, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu.

4. Jeżeli podmiot podlegający ukaraniu przedstawi organowi dowody i okoliczności wskazujące, że podmiot ten dochował należytej staranności i uczynił wszystko czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć, organ nie wszczyna postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, wobec tego podmiotu, a postępowanie wszczęte w tej sprawie umarza.

5. Organ właściwy do przyjęcia dokumentacji wzywa do jej złożenia albo uzupełnienia w terminie do 14 dni oraz uiszczenia kary pieniężnej w wysokości 500 zł pod rygorem przekazania sprawy wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.

6. Administracyjną karę pieniężną uiszcza się w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu administracyjnej kary pieniężnej stała się ostateczna, na odrębny rachunek bankowy odpowiednio właściwego wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska albo właściwego wojewódzkiego inspektora inspekcji handlowej.

7. Należności z tytułu administracyjnych kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.

Art. 99. W sprawach dotyczących administracyjnych kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują odpowiednio wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska albo wojewódzkiemu inspektorowi inspekcji handlowej.

Rozdział 16

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 100. W ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 686 i 888) w art. 2 w ust. 1 w pkt 1 lit. j otrzymuje brzmienie:

„j) przestrzegania przepisów o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, z wyjątkiem przepisów art. 38 ustawy z dnia o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. poz. ...),”.

Art. 101. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r. poz. 361, z późn. zm.¹⁰⁾) w art. 23 w ust. 1 pkt 16c otrzymuje brzmienie:

„16c) dodatkowej opłaty produktowej, o której mowa w art. 76 ust. 2 ustawy z dnia ... o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. poz. ...), z tym że kosztem uzyskania przychodów jest poniesiona opłata, o której mowa w art. 72 ust. 2 tej ustawy;”.

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 362, 440, 596, 769, 1278, 1342, 1448, 1529, 1540, z 2013 r. poz. 21, 888, 985, 1036, 1287, 1304, 1387 i 1717 oraz z 2014 r. poz. 223, 312, 567, 598, 773 i 915.

Art. 102. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 851 i poz. 915) w art. 16 w ust. 1 pkt 19c otrzymuje brzmienie:

„19c) dodatkowej opłaty produktowej, o której mowa w art. 76 ust. 2 ustawy z dnia ... o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. poz. ...), z tym że kosztem uzyskania przychodów jest poniesiona opłata, o której mowa w art. 72 ust. 2 tej ustawy.”.

Art. 103. W ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2013 r. poz. 1399 i 1593) w art. 3 w ust. 2 w pkt 9 w lit. e wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„zbierających zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny pochodzący z gospodarstw domowych, o których mowa w ustawie z dnia ... o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. poz. ...), zawierające:”.

Art. 104. W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 148) w art. 3 w ust. 1 pkt 2a otrzymuje brzmienie:

„2a) kontrola przestrzegania przez dystrybutorów przepisów art. 38 ustawy z dnia o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. poz. ...);”.

Art. 105. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232, z późn. zm.¹¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 400k:

a) w ust. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) sporządzanie i przekazywanie ministrowi właściwemu do spraw środowiska zbiorczej informacji o zgromadzonych wpływach z tytułu opłat, o których mowa w art. 74 ust. 2 i art. 76 ust. 2 ... ustawy z dnia o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. poz. ...), w terminie do dnia 30 czerwca następnego roku za poprzedni rok kalendarzowy.”,

b) w ust. 3 uchyla się pkt 2;

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7) Minister właściwy do spraw środowiska, kierując się potrzebą ujednoczenia informacji, określi, w drodze rozporządzenia, sposób przekazywania i wzory informacji, o których mowa w ust. 2 pkt 3-5.”;

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1238 oraz z 2014 r. poz. 40, 47, poz. 457 i poz. 822.

2) w art. 401:

a) w ust. 7 pkt 10 i 11 otrzymują brzmienie:

„10) wpływy z opłat, o których mowa w art. 75 ust. 2 i art. 76 ust. 2 ustawy z dnia o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym;

11) środki przekazane przez wprowadzających sprzęt, producenta lub autoryzowanego przedstawiciela na podstawie art. 16 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia ... o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym w wykonaniu obowiązku prowadzenia publicznych kampanii edukacyjnych;”;

b) w ust. 8 uchyla się pkt 1.

3) w art. 402:

a) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Wpływy z opłat, o których mowa w art. 75 ust. 2 oraz art. 76 ust. 2 ustawy z dnia o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym marszałek województwa przekazuje na rachunek bankowy Narodowego Funduszu, w terminie 30 dni po upływie każdego kwartału.”.

Art. 106. W ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 672, z późn. zm.¹²) dodaje się art. 84ab w brzmieniu:

„Art. 84ab. Przepisów art. 79, art. 80a, art. 82 i art. 83 ustawy nie stosuje się w odniesieniu do kontroli działalności w zakresie zbierania i przetwarzania zużytego sprzętu oraz recyklingu i innych niż recykling procesów odzysku odpadów powstałych ze zużytego sprzętu dokonywanej przez Inspekcję Ochrony Środowiska, marszałka województwa oraz starostę w związku kontrolną przestrzegania przepisów dotyczących gospodarowania zużytych sprzętem.”.

Art. 107. W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235 i 1238) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 16

a) w ust. 1 w pkt 11 lit. b otrzymuje brzmienie:

¹² Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 675, 983, 1036, 1238, 1304 i 1650 oraz z 2014 r. poz. 822.

„b) zabezpieczeniu finansowym, o którym mowa w art. 28 ust. 1 ustawy z dnia ... o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. poz. ...),”

b) w ust. 1 dodaje się pkt 12 w brzmieniu:

„d) danych o wysokości wnoszonych opłat produktowych i środków przeznaczanych na publiczne kampanie edukacyjne.”

Art. 108. W ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr 79, poz. 666, z późn. zm.¹³⁾) w art. 6 pkt 16 otrzymuje brzmienie:

„16) sprzęt – sprzęt w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 12 ustawy z dnia o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. poz. ...), który jest w całości albo w części zasilany bateriami lub akumulatorami lub jest przystosowany do tego rodzaju zasilania;”

Art. 109. W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, 888 i 1238) wprowadza się następujące zmiany:

1) w odnośniku nr 2:

a) uchyla się pkt 9,

b) w pkt 13 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 14 w brzmieniu:

„14) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) (Dz. Urz. UE L 197 z 24.07.2012, str. 38).”;

2) w art. 49 w ust. 7:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) warunkach umowy, jaką wprowadzający sprzęt albo autoryzowany przedstawiciel producenta zawarł z organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego;”

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) rodzaju i wysokości zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 28 ust. 1 ustawy z dnia ... o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. poz. ...).”;

3) w art. 49 po ust. 7 dodaje się ust. 8 w brzmieniu”

¹³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 152, poz. 897, Nr 171, poz. 1016 i Nr 178, poz. 1060 oraz z 2013 r. poz. 21.

„8. Rejestr zawiera odnośniki do rejestrów prowadzonych w innych państwach członkowskich w celu ułatwienia producentom, wprowadzającym sprzęt oraz autoryzowanym przedstawicielom, o których mowa w ustawie z dnia...o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym rejestracji we wszystkich państwach członkowskich.”;

4) w art. 50:

a) w ust. 1 w pkt 3:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„z zakresu ustawy z dnia ... o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym:”;

– lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) , wprowadzających sprzęt lub autoryzowanych przedstawicieli,”;

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W przypadku wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela zgodnie z przepisami ustawy z dnia ... o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym przez producenta i posiadania przez tego autoryzowanego przedstawiciela wpisu do rejestru, przepisów ust. 2 i 3 nie stosuje się do wprowadzającego sprzęt udostępniającego na rynku sprzęt pochodzący od tego producenta, o ile został on wskazany w rejestrze przez tego autoryzowanego przedstawiciela jako mogącego skorzystać ze zwolnienia, o którym mowa w art. 25 ust. 4 tej ustawy.

5) w art. 52:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) imię i nazwisko lub nazwę podmiotu oraz adres zamieszkania lub siedziby, a w przypadku wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela, o którym mowa w art. 25 ustawy z dnia...o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym także – kod pocztowy, miejscowość, nawa ulicy i numer, kraj, numer telefonu i faksu, e-mail oraz osoba kontaktowa, a także szczegóły kontaktowe reprezentowanego producenta oraz wykaz wprowadzających sprzęt, którzy mogą korzystać ze zwolnienia, o którym mowa w art. 25 ust. 4 tej ustawy;

b) w ust. 1 w pkt 6:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„z zakresu ustawy z dnia ... o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym w odniesieniu do:”

c) w ust. 1 w pkt 6 lit. a:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„wprowadzającego sprzęt albo autoryzowanego przedstawiciela.”

– tiret drugie i trzecie otrzymują brzmienie:

„– nazwę marki sprzętu, numer i nazwę grupy albo podgrupy sprzętu, o ile została wyodrębniona, typ sprzętu (sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych lub sprzęt inny niż przeznaczony dla gospodarstw domowych),

– informację o umowie z organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, o której mowa w art. 12 ust. 2 tej ustawy, o ile została zawarta, a w przypadku wprowadzającego sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych lub autoryzowanego przedstawiciela producenta sprzętu przeznaczony dla gospodarstw domowych, którzy nie zawarli umowy z organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego – informację o masie sprzętu, który zamierza wprowadzić w danym roku zaliczonego do poszczególnych grup albo podgrup sprzętu, o ile zostały wyodrębnione, oraz o formie i wysokości zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 28 ust. 1 tej ustawy,”

– dodaje się tiret czwarte i piąte w brzmieniu:

„– informację o stosowanej technice sprzedaży sprzętu,

– wykaz producentów, z którymi autoryzowany przedstawiciel zawarł umowę, o której mowa w art. 27 tej ustawy, zawierający ich imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby – w przypadku autoryzowanego przedstawiciela,”

d) w lit. b tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

„– numer i nazwę grupy albo podgrupy sprzętu, o ile została wyodrębniona, z której powstał zebrany przez niego zużyty sprzęt,”

e) w lit. c tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

„– numer i nazwę grupy albo podgrupy sprzętu, o ile została wyodrębniona, z której powstał przyjmowany przez niego zużyty sprzęt,”

f) w lit. f tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

"– wykaz wprowadzających sprzęt albo autoryzowanych przedstawicieli z informacją o reprezentowanym wprowadzającym sprzęt, z którymi organizacja zawarła umowy, o których mowa w art. 12 ust. 2 tej ustawy, zawierający firmy przedsiębiorców oraz oznaczenia ich siedzib i numery rejestrowe,";

6) w art. 53:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Producent oraz wprowadzający sprzęt w rozumieniu art. 5 ust. 1 pkt 18 lit. d ustawy z dnia ... o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, realizują wpis do rejestru wyłącznie za pomocą autoryzowanego przedstawiciela, mającego siedzibę na terytorium kraju.”,

b) w ust. 5 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) imię i nazwisko lub nazwę podmiotu oraz adres zamieszkania lub siedziby, a w przypadku wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela, o którym mowa w art. 25 ustawy z dnia...o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym także – kod pocztowy, miejscowość, nawa ulicy i numer, kraj, numer telefonu i faksu, e-mail oraz osoba kontaktowa, a także szczegóły kontaktowe reprezentowanego producenta oraz wykaz wprowadzających sprzęt, którzy mogą korzystać ze zwolnienia, o którym mowa w art. 25 ust. 4 tej ustawy,”,

c) w ust. 7:

– w pkt 2:

-- wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„w przypadku wprowadzającego sprzęt albo autoryzowanego przedstawiciela w rozumieniu ustawy z dnia ... o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym:”,

-- lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) dokument potwierdzający wniesienie zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 28 ust. 1 tej ustawy, o ile zabezpieczenie finansowe jest wymagane,”,

-- w lit. b średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje lit. c w brzmieniu:

„c) uwierzytelnioną kopię umowy, o której mowa w art. 27 tej ustawy – w przypadku autoryzowanego przedstawiciela;”,

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) w przypadku organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, o której mowa w ustawie z dnia o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym – zaświadczenie wydane przez bank prowadzący rachunek lub lokatę terminową organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego o wpłacie kwoty równej wysokości kapitału zakładowego organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego na pokrycie tego kapitału albo oświadczenie o wpłacie tej kwoty;”;

7) w art. 57 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wprowadzających sprzęt i autoryzowanych przedstawicieli;”;

8) w art. 60 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela zgodnie z przepisami ustawy z dnia ... o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym przez producenta i posiadania przez tego autoryzowanego przedstawiciela wpisu do rejestru, wprowadzający sprzęt udostępniający na rynku sprzęt pochodzący od tego producenta może złożyć marszałkowi województwa wniosek o wykreślenie z rejestru.”;

9) w art. 62 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) będący wprowadzającym sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych albo autoryzowanym przedstawicielem producenta sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych nie wniósł w wymaganej wysokości zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 28 ust. 1 ustawy z dnia ... o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym;

3) będący organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego nie wpłacił na rachunek bankowy w banku prowadzącym rachunek tej organizacji kapitału zakładowego w wymaganej wysokości, o której mowa w art. 63 ust. 1 ustawy z dnia ... o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym;”;

10) w art. 64 w ust. 1:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) stwierdzenia rażących nieprawidłowości w wykonywaniu obowiązków określonych w przepisach ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej, ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji, ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r.

o bateriach i akumulatorach, ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz ustawy z dnia ... o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym;”;

b) pkt 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6) niewniesienia w wymaganej wysokości zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 28 ust. 1 ustawy z dnia o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym – w przypadku wprowadzającego sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych albo autoryzowanego przedstawiciela producenta sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych;

7) niezłożenia zaświadczenia, o którym mowa w art. 64 pkt 1 i 2 ustawy z dnia ... o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym;”;

11) w art. 70 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dla zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego – przedsiębiorca prowadzący zakład przetwarzania w rozumieniu ustawy z dnia ... o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, prowadzi kartę ewidencji zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego;”;

12) w art. 73:

a) w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wprowadzający sprzęt albo autoryzowany przedstawiciel w rozumieniu ustawy z dnia ... o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym;”;

b) w ust. 2 w pkt 5:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„w zakresie sprzętu oraz zużytego sprzętu w rozumieniu ustawy z dnia ... o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym;”;

– lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) informacje o:

– masie sprzętu udostępnionego na rynku , z podziałem na grupy i podgrupy sprzętu, o ile zostały wyodrębnione,

– masie zużytego sprzętu zebranego, masie zużytego sprzętu poddanego demontażowi oraz masie odpadów powstałych ze zużytego sprzętu poddanych recyklingowi, innym niż recykling procesom odzysku oraz unieszkodliwianiu,

- masie odpadów powstałych ze zużytego sprzętu wywiezionych z terytorium kraju w celu poddania ich recyklingowi, innym niż recykling procesom odzysku oraz unieszkodliwianiu,
 - osiągniętych minimalnych rocznych poziomach zbierania zużytego sprzętu, poziomach odzysku oraz przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu,
 - wysokości należnej opłaty produktowej, obliczonej oddzielnie, dla poszczególnych grup i podgrup sprzętu, o ile zostały wyodrębnione – w przypadku nieosiągnięcia wymaganego minimalnego rocznego poziomu zbierania zużytego sprzętu, poziomu odzysku lub przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu,”
- w lit. b:
 - wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„wykaz zakładów przetwarzania, z których prowadzącymi wprowadzający sprzęt albo autoryzowany przedstawiciel ma zawartą umowę, o której mowa w art. 24 ust. 1 ustawy z dnia ... o zużyтым sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, zawierający:”
 - tiret piąte otrzymuje brzmienie:

„– numer i nazwę grupy i podgrupy sprzętu, o ile została wyodrębniona, z którego powstał przyjmowany przez prowadzącego zakład przetwarzania zużyty sprzęt,”
 - lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) informacje o przeprowadzonych publicznych kampaniach edukacyjnych wraz ze wskazaniem wysokości środków przeznaczonych na ten cel;”;
- 13) w art. 74:
- a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) obowiązki wprowadzającego sprzęt określone w ustawie z dnia ... o zużyтым sprzęcie elektrycznym i elektronicznym”
 - b) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) art. 73 ust. 2 pkt 5 oraz wykaz przedsiębiorców, od których organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego przejęła obowiązki określone

w ustawie z dnia ... o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym – w przypadku organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego.”,

c) ust. 4-6 otrzymują brzmienie:

„4. W przypadku otwarcia likwidacji, ogłoszenia upadłości lub wykreślenia z rejestru organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, o której mowa w ustawie z dnia ... o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, wprowadzający sprzęt albo autoryzowany przedstawiciel jest obowiązany do złożenia sprawozdań w zakresie określonym w ust. 2 pkt 3 za okres od dnia 1 stycznia roku, w którym nastąpiło otwarcie likwidacji, ogłoszenia upadłości lub wykreślenia z rejestru organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, do końca tego roku lub do dnia przejścia w tym roku obowiązków przez inną organizację odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego.

5. Sprawozdania składane przez organizację odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, o której mowa w ustawie z dnia ... o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, zawierają zbiorcze dane dotyczące wszystkich wprowadzających sprzęt i autoryzowanych przedstawicieli producentów, od których organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego przejęła obowiązki określone w tej ustawie.

6. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, o której mowa w ustawie z dnia ... o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, przedkłada sprawozdanie obejmujące informacje, o których mowa w art. 73 ust. 2 pkt 5 lit. a tiret pierwsze, oddzielnie dla każdego wprowadzającego sprzęt i autoryzowanego przedstawiciela producenta, od których przejęła obowiązki określone w tej ustawie.”;

14) po art. 74 dodaje się art. 74a w brzmieniu:

„Art. 74a. 1. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, o której mowa w ustawie z dnia ... o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, jest obowiązana do sporządzania rocznego sprawozdania o przeprowadzonych przez nią publicznych kampaniach edukacyjnych wraz ze wskazaniem wysokości środków przeznaczonych na ten cel.

2. W przypadku gdy organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego sporządza sprawozdanie, o którym mowa w art. 73 ust. 1, sprawozdanie wskazane w ust. 1 jest sporządzane w ramach tego sprawozdania.”;

15) w art. 75 w ust. 2:

a) w pkt 6 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„w przypadku zbierającego zużyty sprzęt w rozumieniu ustawy z dnia ... o zużyтым sprzęcie elektrycznym i elektronicznym – informacje o:”;

b) pkt 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7) w przypadku prowadzącego zakład przetwarzania w rozumieniu ustawy z dnia ... o zużyтым sprzęcie elektrycznym i elektronicznym – informacje o:

a) adresie zakładu przetwarzania,

b) masie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego przyjętego przez prowadzącego zakład przetwarzania, wraz z podaniem numeru i nazwy grupy albo podgrupy sprzętu, o ile została wyodrębniona, z którego powstał ten zużyty sprzęt,

c) rodzaju i masie odpadów powstałych ze zużytego sprzętu, przekazanych prowadzącemu działalność w zakresie recyklingu, innych niż recykling procesów odzysku lub unieszkodliwiania oraz masie zużytego sprzętu i masie odpadów powstałych ze zużytego sprzętu przygotowanych do ponownego użycia,

d) rodzaju i masie odpadów powstałych ze zużytego sprzętu wywiezionych z terytorium kraju w celu poddania recyklingowi, innym niż recykling procesom odzysku lub unieszkodliwianiu;

8) w przypadku prowadzącego działalność w zakresie recyklingu oraz prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku, o których mowa w ustawie z dnia ... o zużyтым sprzęcie elektrycznym i elektronicznym – informacje o masie odpadów powstałych ze zużytego sprzętu przyjętych oraz poddanych odpowiednio recyklingowi lub innym niż recykling procesom odzysku;”;

16) w art. 76:

a) w ust. 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Podmioty obowiązane do sporządzenia sprawozdań, o których mowa w art. 73, art. 74a i art. 75, składają je w terminie do dnia 15 marca za poprzedni rok kalendarzowy marszałkowi województwa właściwemu ze względu na:”;

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) siedzibę lub miejsce zamieszkania przedsiębiorcy – w przypadku sprawozdania o produktach, opakowaniach i o gospodarowaniu odpadami z nich powstającymi oraz sprawozdania o przeprowadzonych publicznych kampaniach edukacyjnych; w przypadku braku siedziby lub miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej właściwy miejscowo jest Marszałek Województwa Mazowieckiego;”;

b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. W przypadku trwałego zaprzestania wykonywania działalności przedsiębiorca sporządza i składa sprawozdania, o których mowa w art. 73, art. 74a i art. 75, w terminie 7 dni od dnia zaprzestania wykonywania tej działalności.

4. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzory formularzy sprawozdań, o których mowa w art. 73, art. 74a i art. 75, mając na uwadze potrzebę zróżnicowania treści sprawozdań w zależności od rodzaju działalności prowadzonej przez podmiot, ułatwienia przekazywania danych do marszałka województwa oraz konieczność sprawnego i terminowego wprowadzania informacji do Bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami.”;

17) w art. 77 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Marszałek województwa weryfikuje informacje zawarte w sprawozdaniach, o których mowa w art. 73, art. 74a i art. 75, za poprzedni rok kalendarzowy, w terminie do dnia 30 września następnego roku, z tym że w zakresie sprawozdania, o którym mowa w art. 73 ust. 2 pkt 6 oraz art. 75 ust. 2 pkt 9 i 10 – w terminie do dnia 15 kwietnia następnego roku.”;

18) w art. 79 w ust. 2 w pkt 4 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) zbierania, odzysku, przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego;”;

19) w art. 80 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) rocznych sprawozdań, o których mowa w art. 73, art. 74a i art. 75;”;

20) art. 179 otrzymuje brzmienie:

„Art. 179. Kto wbrew przepisom art. 50 ust. 1, art. 59 ust. 1 oraz art. 60 ust. 1 i 1a nie składa wniosku o wpis do rejestru, o zmianę wpisu do rejestru albo składa wniosek niezgodny ze stanem faktycznym podlega karze aresztu albo grzywny.”;

21) w art. 238 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Dane zawarte w centralnej i wojewódzkich bazach danych, o których mowa w art. 37 ust. 6 i 10 ustawy, o której mowa w art. 252, oraz w bazie danych, o której mowa w art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach a także w rejestrze, o którym mowa w art. 6 i bazie danych, o której mowa w art. 15 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, przenosi się do BDO w terminie nie dłuższym niż rok od dnia utworzenia BDO.”.

Rozdział 17

Przepisy przejściowe, dostosowujące i końcowe

Art. 110. Do postępowań administracyjnych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 111. 1. Do opłat produktowych należnych na podstawie ustawy, o której mowa w art. 123, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Wpływy z tytułu opłat produktowych, o których mowa w art. 64 ust. 2 i 3 oraz art. 69 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 123, przekazuje się zgodnie z dotychczasowymi przepisami.

Art. 112. 1. Decyzje zezwalające na zbieranie odpadów, o których mowa w art. 36 ust. 1 niniejszej ustawy, podmiotów nieuprawnionych do zbierania tych odpadów według art. 36 ust. 1 niniejszej ustawy, wygasają w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, w zakresie dotyczącym tych odpadów.

2. Prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany dostosować decyzje w zakresie gospodarki odpadami do wymogów określonych w art. 48 niniejszej ustawy, w terminie 24 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. W przypadku, gdy prowadzący zakład przetwarzania nie dostosował decyzji w zakresie gospodarki odpadami do wymogów określonych w art. 48 niniejszej ustawy, w terminie o którym mowa w ust. 1, decyzja wygasa.

4. Wnioskodawca we wniosku o wydanie decyzji w zakresie gospodarki odpadami dla zakładu przetwarzania składanym do dnia 1 stycznia 2019 r. podaje numer i nazwę grupy

albo podgrupy, o ile została wyodrębniona, określoną zarówno w załączniku nr 1, jak i nr 3 do niniejszej ustawy, z której powstaje przetwarzany przez niego zużyty sprzęt.

5. W decyzji w zakresie gospodarki odpadami wydanych do dnia 1 stycznia 2019 r. organ właściwy uwzględnia numer i nazwę grupy albo podgrupy sprzętu, o ile została wyodrębniona, określoną zarówno w załączniku nr 1, jak i nr 3 do niniejszej ustawy, z którego powstaje przetwarzany przez niego zużyty sprzęt.

6. Prowadzący zakład przetwarzania, prowadzący działalność w zakresie recyklingu oraz prowadzący działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku, sporządzają i wydają zaświadczenia, o których mowa w art. 50 ust. 1, art. 53 ust. 1 i art. 54 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 123, za rok 2014, stosując przepisy dotychczasowe.

7. Prowadzący zakład przetwarzania, prowadzący działalność w zakresie recyklingu oraz prowadzący działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku są obowiązani do przechowywania odpowiednio zaświadczeń, o których mowa w art. 50 ust. 1, art. 53 ust. 1 i art. 54 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 123, przez 5 lat licząc od końca roku kalendarzowego, którego dotyczą te zaświadczenia, z tym, że ten, kto wbrew obowiązkowi nie przechowuje ich podlega karze takiej, o której mowa w art. 96 pkt 36.

8. Do czasu utworzenia rejestru podmiot będący autoryzowanym przedstawicielem jest wpisywany do rejestru prowadzonego przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska. Do autoryzowanego przedstawiciela stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące obowiązków wprowadzającego sprzęt, w tym obowiązku wpłaty opłaty rejestrowej i opłaty rocznej.

9. Podmioty zbierające zużyty sprzęt wpisane do rejestru prowadzonego przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska niebędące zbierającymi zużyty sprzęt, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 20 niniejszej ustawy, podlegają wykreśleniu z urzędu z rejestru prowadzonego przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 113. Wprowadzający sprzęt oraz organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego prowadzą i rozliczają publiczne kampanie edukacyjne, za rok 2014 i lata poprzednie, zgodnie z dotychczasowymi przepisami.

Art. 114. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej przechowuje dokumenty potwierdzające wniesienie zabezpieczeń finansowych, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 19 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 123, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dotyczą te dokumenty.

Art. 115. Pierwsze sprawozdanie, o którym mowa w art. 89, obejmuje okres od dnia 14 lutego 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r.

Art. 116. 1. Wprowadzający sprzęt, który przed 1 stycznia 2018 r. udostępnił na rynku sprzęt niepodlegający przepisom niniejszej ustawy, a który od 1 stycznia 2018 r. będzie podlegał przepisom określonym tą ustawą, jest obowiązany prowadzić ewidencję, o której mowa w art. 23 ust. 1 niniejszej ustawy za okres trzech poprzednich lat.

2. Do potwierdzenia osiągniętych minimalnych rocznych poziomów zbierania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, poziomów odzysku i recyklingu zużytego sprzętu za okres do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się dodatkową ewidencję oraz zaświadczenie, o którym mowa w art. 50 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 123.

3. Przedsiębiorcy, w tym organizacje odzysku zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, są obowiązani do przechowywania dodatkowych ewidencji oraz zaświadczeń sporządzonych na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 123, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dotyczą te ewidencje, z tym, że ten, kto wbrew obowiązkowi nie przechowuje dodatkowych ewidencji podlega karze takiej, o której mowa w art. 96 pkt 14.

Art. 117. 1. Do zabezpieczeń finansowych wniesionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 123, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. W przypadku, gdy wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych nie przedłoży sprawozdania, o którym mowa w art. 20 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 123, koniecznych do rozliczenia wniesionego zabezpieczenia finansowego, w terminie roku od dnia wejścia w życie ustawy, to zabezpieczenie finansowe przeznaczane jest na finansowanie systemu zbierania, przetwarzania, odzysku w tym recyklingu, i unieszkodliwiania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego.

3. Główny Inspektor Ochrony Środowiska informuje Prezesa Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej o zabezpieczeniach finansowych, których rozliczenie z przyczyn wskazanych w ust. 2 nie było możliwe.

Art. 118. 1. Do kar pieniężnych, o których mowa w art. 80 ust. 2–9 ustawy, o której mowa w art. 123, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do wpływów z tytułu kar pieniężnych wymierzanych na podstawie art. 80 ustawy, o której mowa w art. 123, stosuje się art. 402 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 105, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Wpływy z tytułu kar pieniężnych wymierzonych na podstawie art. 80 ustawy, o której mowa w art. 123, stanowią przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej i są uwzględniane przy ustalaniu wysokości zobowiązania określonego w art. 401c ust. 9 ustawy zmienianej w art. 105.

Art. 119. Organizacje odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego są obowiązane do dostosowania się do wymagań niniejszej ustawy do dnia 1 stycznia 2016 r.

Art. 120. 1. Zarząd Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej sporządza i przekazuje zbiorczą informację, o której mowa w art. 400k ust. 2 pkt 5 ustawy zmienianej w art. 105, za rok 2014, stosując przepisy dotychczasowe.

2. Zarządy wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej sporządzają i przekazują kwartalną informację, o której mowa w art. 400k ust. 3 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 105, za czwarty kwartał 2014 roku, stosując przepisy dotychczasowe.

Art. 121. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 50 ust. 8, art. 55 i art. 66 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 123, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie, art. 53 ust. 11, art. 59 i art. 74 ust. 2 niniejszej ustawy,
- 2) art. 76 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 109 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 76 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 109, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
- 3) art. 400k ust. 7 ustawy zmienianej w art. 105 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 400k ust. 7, ustawy zmienianej w art. 105, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą

– jednak nie dłużej niż do 31 grudnia 2016 r.

Art. 122. 1. W latach 2015-2030 maksymalny limit wydatków budżetu państwa będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi w:

- 1) 2015 r. – 1032 tys. zł;
- 2) 2016 r. – 1032 tys. zł;
- 3) 2017 r. – 1032 tys. zł;
- 4) 2018 r. – 1032 tys. zł;

- 5) 2019 r. – 1032 tys. zł;
- 6) 2020 r. – 1032 tys. zł;
- 7) 2021 r. – 1032 tys. zł;
- 8) 2022 r. – 1032 tys. zł;
- 9) 2023 r. – 1032 tys. zł;
- 10) 2024 r. – 1032 tys. zł;
- 11) 2025 r. – 1032 tys. zł;
- 12) 2026 r. – 1032 tys. zł;
- 13) 2027 r. – 1032 tys. zł;
- 14) 2028 r. – 1032 tys. zł;
- 15) 2029 r. – 1032 tys. zł;
- 16) 2030 r. – 1032 tys. zł.

2. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, wprowadza się mechanizmy korygujące polegające na ograniczeniu wydatków związanych z zatrudnieniem.

3. Działania, o których mowa w ust. 2, polegają na ograniczeniu zatrudnienia w wojewódzkich inspektoratach ochrony środowiska.

4. Działania, o których mowa w ust. 2, nie mogą stwarzać zagrożenia utraty możliwości realizacji obowiązków wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska w zakresie kontroli.

5. Minister właściwy do spraw środowiska monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, oraz w razie potrzeby wdraża mechanizmy korygujące.

Art. 123. Traci moc ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1155).

Art. 124. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

GRUPY ORAZ PODGRUPY SPRZĘTU ELEKTRYCZNEGO I ELEKTRONICZNEGO

1. Wielkogabarytowe urządzenia gospodarstwa domowego
 - 1.1. Wielkogabarytowe urządzenia gospodarstwa domowego działające na zasadzie wymiany temperatury
 - 1.2. Pozostałe wielkogabarytowe urządzenia gospodarstwa domowego
2. Małogabarytowe urządzenia gospodarstwa domowego
3. Sprzęt informatyczny i telekomunikacyjny
 - 3.1. Ekrany, monitory i sprzęt zawierający ekrany o powierzchni większej niż 100 cm²
 - 3.2. Pozostały sprzęt informatyczny i telekomunikacyjny
4. Sprzęt konsumencki i panele fotowoltaiczne
 - 4.1. Odbiorniki telewizyjne
 - 4.2. Pozostały sprzęt konsumencki i panele fotowoltaiczne
5. Sprzęt oświetleniowy
 - 5.1. Lampy
 - 5.2. Oprawy oświetleniowe
6. Narzędzia elektryczne i elektroniczne, z wyjątkiem wielkogabarytowych stacjonarnych narzędzi przemysłowych
7. Zabawki, sprzęt rekreacyjny i sportowy
8. Wyroby medyczne (z wyjątkiem wszelkich wyrobów wszczepionych i zainfekowanych)
9. Przyrządy do monitorowania i kontroli
10. Automaty wydające
 - 10.1. Automaty wydające z mechanizmem działającym na zasadzie wymiany temperatury
 - 10.2. Pozostałe automaty wydające

**PRZYKADOWY WYKAZ SPRZĘTU ZALICZANEGO
DO GRUP ORAZ PODGRUP SPRZĘTU Z ZAŁĄCZNIKA NR 1**

1. Wielkogabarytowe urządzenia gospodarstwa domowego

1.1. Wielkogabarytowe urządzenia gospodarstwa domowego działające na zasadzie wymiany temperatury

Wielkogabarytowe urządzenia chłodzące, chłodziarki, zamrażarki, pozostałe urządzenia używane do chłodzenia, konserwowania i przechowywania żywności, urządzenia klimatyzacyjne, sprzęt do osuszania, pompy ciepła, grzejniki zawierające olej i inny sprzęt działający na zasadzie wymiany temperatury stosujące do celów wymiany temperatury płyny inne niż woda.

1.2. Pozostałe wielkogabarytowe urządzenia gospodarstwa domowego

Pralki, suszarki do odzieży, zmywarki, kuchenki, piekarniki elektryczne, elektryczne płyty grzejne, kuchenki mikrofalowe, pozostałe wielkogabarytowe urządzenia używane do gotowania i innego typu przetwarzania żywności, elektryczne urządzenia grzejne, grzejniki elektryczne, pozostałe wielkogabarytowe urządzenia używane do ogrzewania pomieszczeń, łóżek, mebli wypoczynkowych, wentylatory elektryczne, pozostały sprzęt wentylujący, wyciągi wentylacyjne i urządzenia kondycjonujące.

2. Małogabarytowe urządzenia gospodarstwa domowego

Odkurzacze, zamiatacze do dywanów, pozostałe urządzenia czyszczące, urządzenia używane do szycia, dziania, tkania i innego typu przetwarzania wyrobów włókienniczych, żelazka i pozostałe urządzenia do prasowania, maglowania i innych rodzajów pielęgnacji odzieży, tostery, frytownice, młynki, ekspresy do kawy oraz urządzenia do otwierania lub zamykania pojemników lub opakowań, noże elektryczne, urządzenia do strzyżenia włosów, suszenia włosów, szczotkowania zębów, golenia, masażu oraz pozostałe urządzenia do pielęgnacji ciała, zegary, zegarki oraz sprzęt do odmierzania, wskazywania lub rejestrowania czasu, wagi.

3. Sprzęt informatyczny i telekomunikacyjny

3.1. Ekrany, monitory i sprzęt zawierający ekrany o powierzchni większej niż 100 cm²

Ekran, odbiorniki telewizyjne, cyfrowe ramki LCD do zdjęć, monitory, laptopy, notebooki, notepady.

3.2. Pozostały sprzęt informatyczny i telekomunikacyjny

Scentralizowane przetwarzanie danych: komputery mainframe, minikomputery, jednostki drukujące; komputery osobiste, w tym procesor, mysz i klawiatura, drukarki, sprzęt kopiujący, elektryczne i elektroniczne maszyny do pisania, kalkulatory kieszonkowe i biurowe oraz inny sprzęt do zbierania, przechowywania, przetwarzania, prezentowania lub przekazywania informacji drogą elektroniczną, terminale i systemy użytkownika, faksy, teleksy, telefony, automaty telefoniczne, telefony bezprzewodowe, telefony komórkowe, systemy zgłoszeniowe oraz inne produkty lub sprzęt przesyłające dźwięk, obrazy lub inne informacje za pomocą technologii telekomunikacyjnych.

4. Sprzęt konsumencki i panele fotowoltaiczne

4.1. Odbiorniki telewizyjne

Odbiorniki telewizyjne.

4.2. Pozostały sprzęt konsumencki i panele fotowoltaiczne

Odbiorniki radiowe, kamery wideo, sprzęt wideo, sprzęt nagrywający hi-fi, wzmacniacze dźwięku, instrumenty muzyczne, oraz inne produkty lub sprzęt do celów nagrywania lub kopiowania dźwięku lub obrazów, w tym sygnałów lub innych technologii przesyłu dźwięku i obrazu niż za pomocą technologii telekomunikacyjnych, panele fotowoltaiczne.

5. Sprzęt oświetleniowy

5.1. Lampy

Proste lampy fluorescencyjne, kompaktowe lampy fluorescencyjne, wysokowydajne lampy wyładowcze, w tym ciśnieniowe lampy sodowe oraz lampy metalohalogenkowe, lampy sodowe

niskoprężne, lampy LED.

5.2. Oprawy oświetleniowe

Oprawy oświetleniowe do lamp fluorescencyjnych, z wyjątkiem opraw oświetleniowych stosowanych w gospodarstwach domowych, pozostały sprzęt oświetleniowy do celów rozprowadzania lub regulacji światła, z wyjątkiem żarówek żarnikowych.

6. Narzędzia elektryczne i elektroniczne, z wyjątkiem wielkogabarytowych stacjonarnych narzędzi przemysłowych

Wiertarki, piły, maszyny do szycia, urządzenia do obróbki tokarskiej, frezowania, piaskowania, przemiału, piłowania, przecinania, cięcia, wiercenia, wykonywania otworów, szlancowania, falcowania, gięcia lub podobnych metod przetwarzania drewna, metalu i innych tworzyw, narzędzia do nitowania, gwoździowania lub śrubowania, lub usuwania nitów, gwoździ, śrub, lub do podobnych zastosowań, narzędzia do spawania, lutowania lub podobnych zastosowań, urządzenia do rozpylania, rozprowadzania, dyspergowania lub innego typu rozprzestrzeniania cieczy lub substancji gazowych innymi metodami, narzędzia do koszenia lub innych prac ogrodniczych.

7. Zabawki, sprzęt rekreacyjny i sportowy

Kolejki elektryczne lub tory wyścigowe, ręczne konsole do gier wideo, gry wideo, komputerowo sterowane urządzenia, w szczególności do uprawiania sportów rowerowych, nurkowania, biegania i wiosłowania, sprzęt sportowy z elektrycznymi lub elektronicznymi częściami składowymi, automaty wrzutowe.

8. Wyroby medyczne, z wyjątkiem wszelkich wyrobów wszczepionych i wyrobów zainfekowanych

Sprzęt do radioterapii, sprzęt kardiologiczny, sprzęt do dializy, sprzęt do wentylowania płuc, sprzęt medycyny nuklearnej, sprzęt laboratoryjny do diagnostyki in vitro, analizatory, zamrażarki, testy płodności, pozostałe urządzenia do wykrywania, nadzorowania, leczenia lub łagodzenia choroby, urazów lub niepełnosprawności lub zapobiegania im.

9. Przyrządy do monitorowania i kontroli

Czujniki dymu, regulatory ciepła, termostaty, urządzenia pomiarowe, ważące lub regulacyjne używane w gospodarstwie domowym lub jako sprzęt laboratoryjny, pozostałe przyrządy do monitorowania i sterowania używane w obiektach przemysłowych (np. w panelach sterowniczych).

10. Automaty wydające

10.1. Automaty wydające z mechanizmem działającym na zasadzie wymiany temperatury

Automaty wydające napoje gorące, automaty wydające butelki lub puszki z zimnymi i gorącymi napojami.

10.2. Pozostałe automaty wydające

Automaty wydające produkty stałe, automaty wydające pieniądze, wszystkie urządzenia automatycznie wydające wszelkiego typu produktów.

GRUPY SPRZĘTU ELEKTRYCZNEGO I ELEKTRONICZNEGO

1. Sprzęt działający na zasadzie wymiany temperatury
2. Ekran, monitory i sprzęt zawierający ekrany o powierzchni większej niż 100 cm²
3. Lamy
4. Sprzęt wielkogabarytowy (którykolwiek z zewnętrznych wymiarów przekraczający 50 cm), w tym między innymi: urządzenia gospodarstwa domowego; sprzęt informatyczny i telekomunikacyjny; sprzęt konsumencki; oprawy oświetleniowe; sprzęt do odtwarzania dźwięku lub obrazu, sprzęt muzyczny; narzędzia elektryczne i elektroniczne; zabawki, sprzęt rekreacyjny i sportowy; wyroby medyczne; przyrządy stosowane do monitorowania i kontroli; automaty wydające; sprzęt do wytwarzania prądów elektrycznych. Niniejsza grupa nie obejmuje sprzętu ujętego w grupach 1 – 3.
5. Sprzęt małogabarytowy (żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 50 cm), w tym między innymi: urządzenia gospodarstwa domowego; sprzęt konsumencki; oprawy oświetleniowe; sprzęt do odtwarzania dźwięku lub obrazu, sprzęt muzyczny; narzędzia elektryczne i elektroniczne; zabawki, sprzęt rekreacyjny i sportowy; wyroby medyczne; przyrządy stosowane do monitorowania i kontroli; automaty wydające; sprzęt do wytwarzania prądów elektrycznych. Niniejsza grupa nie obejmuje sprzętu ujętego w grupach 1 – 3 i 6.
6. Małogabarytowy sprzęt informatyczny i telekomunikacyjny (żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 50 cm).

**PRZYKADOWY WYKAZ SPRZĘTU ZALICZANEGO
DO GRUP SPRZĘTU Z ZAŁĄCZNIKA NR 3**

1. Sprzęt działający na zasadzie wymiany temperatury

Chłodziarki, zamrażarki, sprzęt automatycznie wydający produkty chłodzone, sprzęt klimatyzacyjny, sprzęt do osuszania, pompy ciepła, grzejniki zawierające olej i inny sprzęt działający na zasadzie wymiany temperatury stosujący do celów wymiany temperatury płyny inne niż woda.

2. Ekrany, monitory i sprzęt zawierający ekrany o powierzchni większej niż 100 cm²

Ekrany, odbiorniki telewizyjne, cyfrowe ramki LCD do zdjęć, monitory, laptopy, notebooki.

3. Lampy

Proste lampy fluorescencyjne, kompaktowe lampy fluorescencyjne, lampy fluorescencyjne, wysokoprężne lampy wyładowcze – w tym ciśnieniowe lampy sodowe i lampy metalohalogenkowe, niskoprężne lampy sodowe, LED.

4. Sprzęt wielkogabarytowy (którykolwiek z zewnętrznych wymiarów przekraczający 50 cm)

Pralki, suszarki do odzieży, zmywarki, kuchenki, piekarniki elektryczne, elektryczne płyty grzejne, oprawy oświetleniowe, sprzęt do odtwarzania dźwięku lub obrazu, sprzęt muzyczny (z wyjątkiem organów piszczałkowych zainstalowanych w kościołach), urządzenia używane do dziania i tkania, komputery wielkogabarytowe – mainframe, drukarki wielkogabarytowe, sprzęt kopiujący, wielkogabarytowe automaty uruchamiane monetą, wielkogabarytowe wyroby medyczne, wielkogabarytowe przyrządy do monitorowania i kontroli,

wielkogabarytowe urządzenia automatycznie wydające produkty i pieniądze, panele fotowoltaiczne.

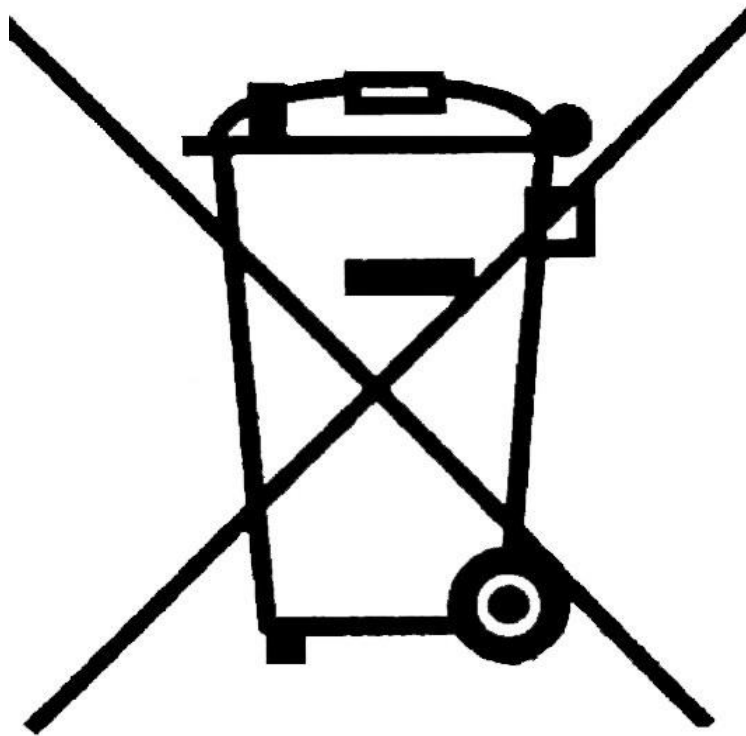
5. Sprzęt małogabarytowy (żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 50 cm),

Odkurzacze, zamiatacze do dywanów, urządzenia do szycia, oprawy oświetleniowe, kuchenki mikrofalowe, sprzęt wentylujący, żelazka, tostery, noże elektryczne, czajniki elektryczne, zegary i zegarki, golarki elektryczne, wagi, urządzenia do pielęgnacji włosów i ciała, kalkulatory, odbiorniki radiowe, kamery wideo, sprzęt wideo, sprzęt hi-fi, instrumenty muzyczne, sprzęt do odtwarzania dźwięku lub obrazu, elektryczne lub elektroniczne zabawki, sprzęt sportowy, komputery rowerowe, do nurkowania, biegania, wiosłowania itd., czujniki dymu, regulatory ciepła, termostaty, małogabarytowe narzędzia elektryczne i elektroniczne, małogabarytowe wyroby medyczne, małogabarytowe przyrządy do monitorowania i kontroli, małogabarytowe urządzenia automatycznie wydające produkty, mały sprzęt ze zintegrowanymi panelami fotowoltaicznymi.

6. Małogabarytowy sprzęt informatyczny i telekomunikacyjny (żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 50 cm).

Telefony komórkowe, GPS, kalkulatory kieszonkowe, routery, komputery osobiste, drukarki, telefony.

**WZÓR OZNAKOWANIA SPRZĘTU SYMBOLEM SELEKTYWNEGO
ZBIERANIA¹⁾**

Objaśnienia:

¹⁾ Symbol składa się z przekreślonego kołowego kontenera na odpady.

SPOSÓB OBLICZANIA MINIMALNEGO ROCZNEGO POZIOMU ZBIERANIA ZUŻYTEGO SPRZĘTU

1. Zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu, który nie został wprowadzony do obrotu na terytorium kraju nie zalicza się na poczet osiągnięcia poziomów zbierania.
2. Minimalny roczny poziom zbierania zużytego sprzętu oblicza się odrębnie dla każdej grupy sprzętu, z którego powstał ten zużyty sprzęt, a w przypadku wyodrębnienia w grupie podgrupy, dla każdej podgrupy, według wzoru:

$$P_z = \frac{M_z}{M_w} \times 100$$

gdzie:

- P_z – oznacza minimalny roczny poziom zbierania zużytego sprzętu [%],
- M_z – oznacza masę zebranego zużytego sprzętu w danym roku kalendarzowym na terytorium kraju, powstałego ze sprzętu wprowadzonego do obrotu na terytorium kraju w danej grupie albo podgrupie sprzętu [kg],
- M_w – oznacza średnioroczną masę sprzętu wprowadzonego do obrotu na terytorium kraju w danej grupie albo podgrupie sprzętu [kg].

**POZIOMY ODZYSKU ORAZ PRZYGOTOWANIA DO PONOWNEGO UŻYCIA
I RECYKLINGU ZUŻYTEGO SPRZĘTU
ORAZ LATA, W JAKICH NALEŻY JE OSIĄGNAĆ**

1. Poziomy wymagane do osiągnięcia od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.:
 - 1) dla zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu zaliczonego do grup sprzętu nr 1 i 10 określonych w załączniku nr 1 do ustawy:
 - a) odzysku – 85% masy zużytego sprzętu oraz
 - b) przygotowania do ponownego użycia i recyklingu – 80% masy zużytego sprzętu;
 - 2) dla zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu zaliczonego do grup sprzętu nr 3 i 4 określonych w załączniku nr 1 do ustawy:
 - a) odzysku – 80% masy zużytego sprzętu oraz
 - b) przygotowania do ponownego użycia i recyklingu – 70% masy zużytego sprzętu;
 - 3) dla zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu zaliczonego do grup sprzętu nr 2 i 5-9 określonych w załączniku nr 1 do ustawy:
 - a) odzysku – 75% masy zużytego sprzętu oraz
 - b) przygotowania do ponownego użycia i recyklingu – 55% masy zużytego sprzętu;
 - 4) dla zużytych gazowych lamp wyładowczych – recyklingu zużytych lamp wyładowczych w wysokości 80% masy tych zużytych lamp.
2. Od dnia 1 stycznia 2018 r. należy osiągnąć następujące poziomy:
 - 1) dla zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu zaliczonego do grup sprzętu nr 1 i 4 określonych w załączniku nr 3 do ustawy:
 - a) odzysku – 85% masy zużytego sprzętu oraz
 - b) przygotowania do ponownego użycia i recyklingu – 80% masy zużytego sprzętu;
 - 2) dla zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu zaliczonego do grupy sprzętu nr 2 określonej w załączniku nr 3 do ustawy:
 - a) odzysku – 80% masy zużytego sprzętu oraz
 - b) przygotowania do ponownego użycia i recyklingu – 70% masy zużytego sprzętu;

- 3) dla zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu zaliczonego do grup sprzętu nr 5 i 6 określonych w załączniku nr 3 do ustawy:
 - a) odzysku – 75% masy zużytego sprzętu oraz
 - b) przygotowania do ponownego użycia i recyklingu – 55% masy zużytego sprzętu;
- 4) dla zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu zaliczonego do grupy sprzętu nr 3 określonej w załączniku nr 3 do ustawy – recyklingu w wysokości 80% masy tych zużytych lamp.

**SPOSÓB OBLICZANIA ROCZNEGO POZIOMU ODZYSKU ORAZ
PRZYGOTOWANIA DO PONOWNEGO UŻYCIA
I RECYKLINGU ZUŻYTEGO SPRZĘTU**

1. Procesów wstępnych poprzedzających recykling oraz inne niż recykling procesy odzysku, w tym sortowania i magazynowania, nie zalicza się na poczet osiągnięcia poziomów odzysku oraz przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu.
2. Zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu, który nie został wprowadzony do obrotu na terytorium kraju nie zalicza się na poczet osiągnięcia poziomów odzysku oraz przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu.
3. Do masy zużytego sprzętu poddanego odzyskowi i recyklingowi wlicza się:
 - 1) masę zużytego sprzętu przygotowanego do ponownego użycia;
 - 2) masę części składowych pochodzących ze zużytego sprzętu przygotowanych do ponownego użycia.
4. Przy obliczaniu osiągniętych poziomów odzysku zużytego sprzętu uwzględnia się procesy odzysku oznaczone jako R1-R9 w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.
5. Przy obliczaniu osiągniętych poziomów recyklingu zużytego sprzętu uwzględnia się procesy odzysku oznaczone jako R2-R9 w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.
6. Poziom odzysku dla zużytego sprzętu oblicza się odrębnie dla każdej grupy sprzętu, z którego powstał ten zużyty sprzęt.
7. Do 31 grudnia 2017 r. poziom odzysku w przypadku zużytego sprzętu zaliczonego do grupy sprzętu nr 5_określonej w załączniku nr 1 do ustawy oblicza się odrębnie dla lamp i opraw oświetleniowych.
8. Poziom recyklingu dla zużytego sprzętu oblicza się odrębnie dla każdej grupy sprzętu, z którego powstał ten zużyty sprzęt.
9. Do 31 grudnia 2017 r. poziom recyklingu w przypadku zużytego sprzętu zaliczonego do grupy nr 5 określonej w załączniku nr 1 do ustawy oblicza się odrębnie dla lamp i opraw oświetleniowych.

10. Poziom odzysku zużytego sprzętu oblicza się według wzoru:

$$P_O = \frac{M_O + M_R + M_U}{M_Z} \times 100$$

gdzie:

P_O – oznacza poziom odzysku [%],

M_R – oznacza masę odpadów powstałych po demontażu zużytego sprzętu, powstałego ze sprzętu zaliczonego do danej grupy lub podgrupy sprzętu, poddanych procesowi recyklingu [kg],

M_O – oznacza masę odpadów powstałych po demontażu zużytego sprzętu, powstałego ze sprzętu zaliczonego do danej grupy lub podgrupy sprzętu, poddanych procesowi odzysku innego niż recykling [kg],

M_U – oznacza masę przygotowanego do ponownego użycia zużytego sprzętu lub odpadów powstałych po demontażu zużytego sprzętu, powstałego ze sprzętu zaliczonego do danej grupy lub podgrupy sprzętu [kg],

M_Z – oznacza masę zużytego sprzętu, z którego powstały odpady poddane odzyskowi [kg].

11. Poziom przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu oblicza się według wzoru:

$$P_R = \frac{M_R + M_U}{M_Z} \times 100$$

gdzie:

P_R – oznacza poziom oraz przygotowania do ponownego użycia i recyklingu [%],

M_R – oznacza masę odpadów powstałych po demontażu zużytego sprzętu, powstałego ze sprzętu zaliczonego do danej grupy sprzętu, poddanych procesowi recyklingu [kg],

M_U – oznacza masę przygotowanego do ponownego użycia zużytego sprzętu lub odpadów powstałych po demontażu zużytego sprzętu, powstałego ze sprzętu zaliczonego do danej grupy sprzętu [kg],

M_Z – oznacza masę zużytego sprzętu, z którego powstały odpady poddane recyklingowi [kg].

**PRZETWARZANIE MATERIAŁÓW I CZĘŚCI SKŁADOWYCH
ZUŻYTEGO SPRZĘTU**

1. Ze zużytego sprzętu należy w pierwszej kolejności usunąć następujące niebezpieczne substancje, mieszaniny oraz części składowe:
 - 1) kondensatory zawierające PCB;
 - 2) części składowe zawierające rtęć, takie jak wyłączniki lub podświetlacze;
 - 3) baterie;
 - 4) płytki obwodów drukowanych do telefonów komórkowych oraz inne wyroby, jeżeli powierzchnia płytek obwodów drukowanych jest większa niż 10 cm²;
 - 5) wkłady drukujące, płynne i proszkowe, a także tonery barwiące;
 - 6) tworzywo sztuczne zawierające związki bromu zmniejszające palność;
 - 7) odpady azbestu oraz części składowe zawierające azbest;
 - 8) lampy elektronopromieniowe;
 - 9) chlorofluorowęglowodory (CFC), wodorochlorofluorowęglowodory (HCFC) lub wodorofluorowęglowodory (HFC), węglowodory (HC);
 - 10) gazowe lampy wyładowcze;
 - 11) wyświetlacze ciekłokrystaliczne wraz z obudową, jeżeli ją zawierają, o powierzchni większej niż 100 cm² oraz wszystkie tego typu podświetlacze z gazowymi lampami wyładowczymi;
 - 12) zewnętrzne okablowanie elektryczne;
 - 13) części składowe zawierające ogniotrwałe włókna ceramiczne określone w tabeli 3.1 załącznika VI do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniającego i uchylającego dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz. Urz. UE L 353 z 31.12.2008, str. 1, z późn. zm.);
 - 14) części składowe zawierające substancje promieniotwórcze, z wyjątkiem części składowych, w przypadku których aktywność całkowita i stężenie promieniotwórcze izotopów promieniotwórczych nie przekraczają wartości

określonych jako kryteria zwolnienia z obowiązku uzyskania zezwolenia albo zgłoszenia w przepisach wydanych na podstawie art. 6 pkt 1 ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe;

- 15) kondensatory elektrolityczne (wysokość > 25 mm, średnica > 25 mm lub proporcjonalnie podobne wielkości).
2. Z częściami składowymi zużytego sprzętu postępuje się w następujący sposób:
- 1) z lamp elektronopromieniowych – należy usunąć osłonę fluorescencyjną;
 - 2) z urządzeń zawierających gazy zubożające warstwę ozonową lub mające potencjał powodowania globalnego efektu cieplarnianego (GWP) powyżej 15, w tym gazy znajdujące się w piankach oraz obwodach chłodzących – gazy należy właściwie odessać i odpowiednio oczyścić, zgodnie z ustawą z dnia 20 kwietnia 2004 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową (Dz. U. Nr 121, poz. 1263, z późn. zm.);
 - 3) z gazowych lamp wyładowczych – należy usunąć rtęć.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o zużyтым sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, zwany dalej „projektem ustawy”, został opracowany na podstawie przyjętych przez Radę Ministrów w dniu 17 września 2013 r. założeń projektu ustawy o zużyтым sprzęcie elektrycznym i elektronicznym. Projekt ustawy wdraża postanowienia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE), zwanej dalej „dyrektywą 2012/19/UE”.

Projektowana ustawa zastępuje ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o zużyтым sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Rozdział 1 projektowanej ustawy określa zakres przedmiotowy, przyjęte na jej potrzeby definicje poszczególnych określeń oraz sprawy wspólne dla całej ustawy. Projektowana ustawa określa środki służące ochronie środowiska i zdrowia ludzkiego poprzez zapobieganie niekorzystnym skutkom wytwarzania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (zużytego sprzętu) i gospodarowania tymi odpadami lub przez ograniczanie tych skutków oraz przez ograniczanie ogólnych skutków wykorzystania zasobów i poprawę efektywności takiego wykorzystania, zgodnie z hierarchią postępowania z odpadami, przyczyniając się tym samym do zrównoważonego rozwoju.

Przepisów projektowanej ustawy nie stosuje się do:

- 1) sprzętu niezbędnego dla ochrony podstawowych interesów bezpieczeństwa państw członkowskich, w tym broni, amunicji oraz materiałów wojskowych, przeznaczonych wyłącznie do celów wojskowych,
- 2) sprzętu specjalnie zaprojektowanego i zainstalowanego, jako część innego rodzaju sprzętu, który jest wyłączony z zakresu stosowania projektowanej ustawy lub który nie wchodzi w zakres stosowania projektu ustawy i który może spełniać swoją funkcję tylko jako część tego sprzętu,
- 3) żarówek żarnikowych,
- 4) sprzętu przeznaczonego do wystrzeliwania w przestrzeń kosmiczną,
- 5) wielkogabarytowych stacjonarnych narzędzi przemysłowych,
- 6) wielkogabarytowych stałych instalacji, z wyłączeniem sprzętu, który nie jest specjalnie zaprojektowany i zainstalowany jako ich część tych instalacji, rozumianych jako

wielkogabarytowy zespół różnego rodzaju aparatury oraz, w stosowanych przypadkach, innych urządzeń, które łącznie spełniają następujące warunki:

- a) są montowane, instalowane i odinstalowywane przez profesjonalny personel,
 - b) są przeznaczone do trwałego użytkowania jako część budynku lub konstrukcji w określonej wcześniej i stałej lokalizacji,
 - c) mogą być zastąpione wyłącznie tym samym, specjalnie zaprojektowanym sprzętem,
- 7) środków transportu osób lub towarów, z wyłączeniem nieposiadających homologacji elektrycznych pojazdów dwukołowych,
 - 8) maszyn ruchomych nieporuszających się po drogach, rozumianych jako maszyny z pokładowym źródłem zasilania, których funkcjonowanie wymaga poruszania się albo ciągłego lub półciągłego przemieszczania się między następującymi po sobie stałymi miejscami pracy, udostępnianych wyłącznie do użytku profesjonalnego,
 - 9) sprzętu przeznaczonego wyłącznie do celów badań i rozwoju, udostępnianego wyłącznie na zasadzie przedsiębiorstwo przedsiębiorstwu (B2B),
 - 10) wyrobów medycznych i wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro, wyposażenia wyrobów medycznych i wyposażenia wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 33, 34, 38 i 39 ustawy z dnia 20 maja 2010 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. Nr 107, poz. 679, z późn. zm.), w przypadku gdy mogą być źródłem zakażeń przed zakończeniem okresu ich eksploatacji, a także do aktywnych wyrobów medycznych do implantacji w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 1 tej ustawy.

Jednocześnie mając na uwadze art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach wskazać należy, że przepisów prawa z zakresie gospodarki odpadami, w tym projektowanej ustawy nie stosuje się do odpadów promieniotwórczych. Zatem w sprawach dotyczących postępowania ze zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym stanowiącym odpady promieniotwórcze będą miały zastosowanie przepisy ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe. Natomiast w sprawach baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i zużytych akumulatorów – ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach.

Mając na uwadze komunikat Komisji Europejskiej (KE) „Sprawność i wydajność regulacyjna (REFIT): Wyniki oraz dalsze kroki”, w którym KE zobowiązuje do oceny, uproszczenia lub uchylenia unijnych środków ustawodawczych w celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych dla przedsiębiorstw, stymulowania wzrostu gospodarczego i zwiększania zatrudnienia, w projektowanej ustawie wprowadzono zwolnienie w zakresie stosowania przepisów dotyczących osiągnięcia wymaganych poziomów zbierania, w tym dotyczących

opłaty produktowej, organizowania i finansowania odbierania od zbierających zużyty sprzęt oraz przetwarzania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, a także organizowania i finansowania zbierania oraz przetwarzania zużytego sprzętu pochodzącego od użytkowników innych niż gospodarstwa domowe, zawierania umowy z prowadzącym zakład przetwarzania, składania wykazu zakładów przetwarzania, dla:

- 1) wprowadzającego sprzęt, który średniorocznie wprowadza do obrotu na terytorium kraju małogabarytowy sprzęt elektryczny i elektroniczny (żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 50 cm) o łącznej masie nieprzekraczającej 100 kg;
- 2) wprowadzającego sprzęt, który średniorocznie wprowadza do obrotu na terytorium kraju wielkogabarytowy sprzęt elektryczny i elektroniczny (którykolwiek z zewnętrznych wymiarów przekraczający 50 cm) o łącznej masie nieprzekraczającej 1000 kg.

Załącznik nr 1 i 3 do projektu ustawy określa:

- 1) grupy sprzętu elektrycznego i elektronicznego stosowane do 31 grudnia 2017 r.,
- 2) grupy sprzętu elektrycznego i elektronicznego stosowane od 1 stycznia 2018 r.

Tym samym do końca 2017 r. będzie funkcjonował dotychczasowy „zamknięty” wykaz sprzętu elektrycznego i elektronicznego. Od 2018 r. wykaz sprzętu elektrycznego i elektronicznego objęty zakresem stosowania ustawy zostanie „otwarty”, czego konsekwencją będzie uznanie za sprzęt elektryczny i elektroniczny każdego urządzenia spełniającego definicję sprzętu w rozumieniu projektowanej ustawy i niewyłączonego z zakresu jej stosowania. Terminy obowiązywania ww. podziałów na grupy sprzętu zostały dostosowane do przepisów prawa w zakresie sprawozdawczości, gdyż zgodnie z art. 2 ust. 1 dyrektywy 2012/19/UE 10 grup sprzętu obowiązywać ma do 14 sierpnia 2018 r. (okres przejściowy), a podział na 6 grup od 15 sierpnia 2018 r.

Przepisy projektowanej ustawy stosuje się do:

- 1) wprowadzających sprzęt,
- 2) podmiotów zbierających zużyty sprzęt, w tym zbierających zużyty sprzęt,
- 3) prowadzących zakłady przetwarzania zużytego sprzętu,
- 4) prowadzących działalność w zakresie recyklingu oraz w zakresie innych niż recykling procesów odzysku,
- 5) organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego,
- 6) użytkowników sprzętu elektrycznego i elektronicznego,
- 7) podmiotów organizujących przemieszczanie oraz dokonujących przemieszczania używanego sprzętu,

8) autoryzowanych przedstawicieli.

W stosunku do ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym projektowana ustawa obejmuje, zgodnie z art. 17 dyrektywy 2012/19/UE, zakresem swojej regulacji nową grupę podmiotów, jakimi są autoryzowani przedstawiciele. Zgodnie z projektowanymi przepisami autoryzowanym przedstawicielem na terytorium kraju może być osoba fizyczna lub osoba prawna, mające siedzibę na terytorium kraju, w tym organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego. Autoryzowany przedstawiciel będzie odpowiedzialny za wypełnienie na terytorium kraju wszystkich obowiązków wprowadzającego sprzęt, którzy mają siedzibę w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim, określone projektowaną ustawą. W konsekwencji tego projektowana ustawa przewiduje, że do autoryzowanych przedstawicieli stosuje się przepisy dotyczące wprowadzających sprzęt. Do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach zostają też wprowadzone zmiany zgodnie, z którymi w przypadku wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela przez wprowadzającego sprzęt, który ma siedzibę w innym państwie członkowskim, i posiadania przez tego autoryzowanego przedstawiciela wpisu do rejestru, będzie zwalniało wprowadzającego sprzęt wprowadzającego do obrotu na terytorium kraju sprzęt pochodzący od tego wprowadzającego sprzęt od obowiązku uzyskania wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 49 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. W przypadku wyznaczenia autoryzowanego przedstawiciela przez wprowadzającego sprzęt, który ma siedzibę w innym państwie członkowskim, i posiadania przez tego autoryzowanego przedstawiciela wpisu do rejestru, wprowadzający sprzęt wprowadzający do obrotu na terytorium kraju sprzęt pochodzący od tego wprowadzającego sprzęt będzie mógł złożyć marszałkowi województwa wniosek o wykreślenie z tego rejestru.

Projektowana ustawa zawiera definicję szeregu określeń ustawowych. Projekt ustawy wdraża w ten sposób art. 3 dyrektywy 2012/19/UE do prawa polskiego. W tym zakresie należy zwrócić uwagę na definicję wprowadzającego sprzęt rozumianego, zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 18 projektu ustawy jako każdą osobę fizyczną, jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej lub osobę prawną, która, bez względu na wykorzystywaną technikę sprzedaży, w tym środki porozumiewanie się na odległość:

- a) ma siedzibę na terytorium kraju i produkuje sprzęt pod własną nazwą lub znakiem towarowym lub wprowadza na rynek pod własną nazwą lub znakiem towarowym na terytorium kraju sprzęt zaprojektowany lub wyprodukowany dla niego,

- b) ma siedzibę na terytorium kraju i pod własną nazwą lub znakiem towarowym odsprzedaje na terytorium kraju sprzęt wytworzony przez innych dostawców; odsprzedającego nie uznaje się za wprowadzającego sprzęt, jeśli na sprzęcie widnieje znak firmowy wprowadzającego sprzęt, jak przewidziano w lit. a,
- c) ma siedzibę na terytorium kraju i wprowadza do obrotu w ramach swojej działalności sprzęt z państwa trzeciego lub z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego lub
- d) sprzedaje sprzęt za pomocą środków porozumiewania się na odległość bezpośrednio gospodarstwom domowym lub użytkownikom innym niż gospodarstwa domowe na terytorium kraju i ma siedzibę w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim lub w państwie trzecim lub
- e) udostępnia na rynku sprzęt, jeżeli wprowadzający sprzęt w lit a-c nie jest wpisany do rejestru. Za wprowadzającego sprzęt nie uznaje się nikogo, kto realizuje finansowanie na zasadzie wyłączności w ramach lub zgodnie z umową finansową, chyba że jednocześnie działa jako wprowadzający sprzęt w rozumieniu art. 5 ust. 1 pkt 18 lit. a-e. Definicja ta odbiega od definicji wprowadzającego sprzęt w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, w tym wdrażanej tą ustawą dyrektywy 2002/96/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrotechnicznego i elektronicznego (WEEE) (Dz. Urz. L 37 z 13.02.2003, str. 34, z późn. zm.).

Określone w projekcie ustawy definicje „zakładu przetwarzania” oraz „zbierającego zużyty sprzęt” również odbiegają od dotychczasowych rozwiązań przewidzianych w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym. Są one dostosowane do obowiązującego stanu prawnego (ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach) oraz faktycznego (zgodnego z faktycznie wykonywaną przez te podmioty działalnością). I tak przez:

- 1) zakład przetwarzania – rozumie się instalację, obiekt budowlany lub jego część, w których jest prowadzony demontaż zużytego sprzętu oraz przygotowanie do ponownego użycia zużytego sprzętu lub odpadów powstałych po demontażu zużytego sprzętu, które posiadają stosowną decyzję w zakresie gospodarki odpadami,
- 2) zbierającego zużyty sprzęt – rozumie się podmiot wykonujący działalność gospodarczą w zakresie zbierania zużytego sprzętu, który posiada stosowną decyzję w zakresie gospodarki odpadami i uzyskał wpis do rejestru.

Rozdział 2 projektowanej ustawy dotyczy rejestru prowadzonego na podstawie art. 49 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Zawiera on przepisy określające, że wskazani w nich przedsiębiorcy są obowiązani do uzyskania wpisu do omawianego rejestru na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Przepisy art. 16 dyrektywy 2012/19/UE wskazują na harmonizację rejestrów prowadzonych w państwach członkowskich UE pod względem zawartości, formatu oraz częstotliwości przekazywania informacji przez przedsiębiorców wprowadzających sprzęt do krajowych rejestrów. Projektowana ustawa nie reguluje materii związanej z prowadzeniem rejestru dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą objętą jej zakresem, ponieważ została ona określona w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Zgodnie z art. 49 tej ustawy, marszałek województwa prowadzi rejestr podmiotów wprowadzających produkty, produkty w opakowaniach i gospodarujących odpadami. Rejestr jest prowadzony w systemie teleinformatycznym, co umożliwi wpisywanym do niego podmiotom wprowadzanie informacji odzwierciedlających ich działalność w formie elektronicznej (on-line). Ponadto, zmiana ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach zakłada, że w rejestrze udostępnione będą odnośniki do stron internetowych rejestrów prowadzonych w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w celu ułatwienia rejestracji wprowadzającym sprzęt oraz autoryzowanym przedstawicielom w całej Unii Europejskiej. Obecnie przedsiębiorcy wymienieni w rozdziale 2 projektu ustawy, poza nową grupą, jaką stanowią autoryzowani przedstawiciele, są wpisywani, do czasu utworzenia rejestru, o którym mowa w art. 49 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, do rejestru prowadzonego przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, obowiązujących przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Przepisy przejściowe w projekcie ustawy warunkują natomiast, że do czasu utworzenia rejestru podmiot będący autoryzowanym przedstawicielem również będzie wpisywany do rejestru prowadzonego przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska. Do autoryzowanego przedstawiciela stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące obowiązków wprowadzającego sprzęt, w tym obowiązku wpłaty opłaty rejestrowej i opłaty rocznej. Należy zaznaczyć także, że podmioty zbierające zużyty sprzęt wpisane do rejestru prowadzonego przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska niebędące zbierającymi zużyty sprzęt, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 20 projektu ustawy, podlegają wykreśleniu z urzędu z rejestru prowadzonego przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie

ustawy.

Rozdział 3 projektowanej ustawy określa obowiązki związane z wprowadzaniem sprzętu do obrotu. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego przejmuje obowiązki wprowadzającego sprzęt na podstawie zawartej z nim umowy w formie pisemnej pod rygorem nieważności. Dyrektywa 2012/19/UE jest oparta na zasadzie rozszerzonej odpowiedzialności producenta, czyli w tym przypadku wprowadzającego sprzęt, który wprowadza do obrotu sprzęt elektryczny i elektroniczny. Zgodnie z tą zasadą, wprowadzający sprzęt jest nie tylko odpowiedzialny za powstające w procesie produkcyjnym odpady, ale również za odpady powstałe po zużyciu wytworzonych przez niego produktów (zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny). Mając na uwadze art. 12 i art. 13 dyrektywy 2012/19/UE, projektowana ustawa nakłada na wprowadzającego sprzęt:

- 1) przeznaczony dla gospodarstw domowych – obowiązek zorganizowania i sfinansowania odbierania od zbierającego zużyty sprzęt oraz przetwarzania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego pochodzącego z gospodarstw domowych,
- 2) inny niż przeznaczony dla gospodarstw domowych – obowiązek zorganizowania i sfinansowania zbierania oraz przetwarzania zużytego sprzętu pochodzącego od użytkowników innych niż gospodarstwa domowe powstałego ze sprzętu, który został przez niego wprowadzony do obrotu po dniu 13 sierpnia 2005 r.

Rozdział 5 projektowanej ustawy określa materię związaną z zabezpieczeniem finansowym wnoszonym przez wprowadzających sprzęt. Zabezpieczenie finansowe jest wnoszone przez wprowadzających do obrotu sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, którzy samodzielnie organizują i finansują odbieranie od zbierających zużyty sprzęt oraz przetwarzanie zużytego sprzętu. Może mieć ono formę depozytu wpłacanego na odrębny rachunek bankowy marszałka województwa, gwarancji ubezpieczeniowej złożonej do marszałka województwa, albo gwarancji bankowej złożonej do marszałka województwa. Projektodawca uznał, że w przypadku wnoszenia zabezpieczenia finansowego w formie gwarancji ubezpieczeniowej lub gwarancji bankowej gwarantem może być wyłącznie instytucja finansowa upoważniona do gwarantowania długu celnego ze względu na ułatwienie dochodzenia tych należności. Marszałek województwa w terminie do dnia 30 czerwca roku następującego po roku kalendarzowym, w którym wniesiono zabezpieczenie finansowe będzie dokonywać jego rozliczenia. W przypadku stwierdzenia, że wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych nie osiągnął wymaganych minimalnych rocznych poziomów zbierania zużytego sprzętu, poziomów

odzysku lub przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu oraz nie wniósł opłaty produktowej, marszałek województwa będzie orzekać, w drodze decyzji, o przeznaczeniu środków pochodzących z zabezpieczenia finansowego na poczet pokrycia tej opłaty. Jeżeli wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych wskaże w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, że osiągnął wymagane minimalne roczne poziomy zbierania zużytego sprzętu, poziomy odzysku lub przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu marszałek województwa będzie orzekać, w drodze decyzji, o zwrocie wniesionego przez niego zabezpieczenia finansowego. Jeżeli natomiast wprowadzający sprzęt wniesie zabezpieczenie finansowe w wysokości wyższej niż opłata produktowa wskazana w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, marszałek województwa będzie orzekać, w drodze decyzji, o zwrocie wniesionego przez niego zabezpieczenia finansowego w wysokości wynikającej z różnicy między środkami należnymi z zabezpieczenia finansowego a należną opłatą produktową. Projektowana ustawa określa też, że jeżeli wprowadzający sprzęt zawrze umowę z organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego po wniesieniu zabezpieczenia finansowego marszałek województwa będzie orzekać, w drodze decyzji, o zwrocie wniesionego zabezpieczenia finansowego za rok, w którym umowa ta została zawarta.

Przepisy dotyczące zabezpieczenia finansowego stanowią wdrożenie postanowień art. 12 dyrektywy 2012/19/UE. Zgodnie z art. 12 ust. 3, państwa członkowskie zostały zobligowane do zapewnienia, aby wprowadzający sprzęt elektryczny i elektroniczny dostarczył gwarancję, że gospodarowanie zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym zostanie sfinansowane. Gwarancja ta ma zapewnić sfinansowanie czynności polegających na zbieraniu (w przypadku projektowanej ustawy – na odbieraniu od zbierających zużyty sprzęt) oraz przetwarzaniu zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego. Z wymogu tego będzie zwolniony wprowadzający sprzęt, który realizuje ww. obowiązek za pośrednictwem organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego. Wykonywanie określonego w art. 19 projektowanej ustawy obowiązku organizowania i finansowania odbierania od zbierającego zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny oraz jego przetwarzania za pośrednictwem organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest traktowane, jako gwarancja, o której mowa w art. 12 ust. 3 zdanie piąte dyrektywy 2012/19/UE, tj. gwarancja mająca formę uczestnictwa wprowadzającego sprzęt we właściwych programach finansowania gospodarowania zużytego sprzętu elektrycznego

i elektronicznego.

Rozdział 6 projektowanej ustawy zawiera przepisy nakładające na użytkowników sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego dla gospodarstw domowych obowiązek przekazania zużytego sprzętu zbierającemu zużyty sprzęt lub podmiotowi uprawnionemu do zbierania zużytego sprzętu, o którym mowa w art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Określa też, komu należy przekazać zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny, zasady, na jakich odbywa się jego przekazanie oraz obowiązki dystrybutorów, prowadzącego punkt serwisowy i zbierającego zużyty sprzęt. W celu zminimalizowania nielegalnego demontażu zużytego sprzętu powodowanego chęcią uzyskania zysku ze sprzedaży odpadów do tzw. „punktów skupu złomu” wprowadzono przepisy zakazujące zbierania niekompletnego zużytego sprzętu oraz części pochodzących ze zużytego sprzętu przez zbierających zużyty sprzęt niebędących odbierającym odpady komunalne od właścicieli nieruchomości oraz prowadzącym punkt selektywnego zbierania odpadów komunalnych, o których mowa w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz prowadzącym zakład przetwarzania. Ponadto wskazano, że zbieranie i transport zużytego sprzętu odbywać ma się w optymalnych warunkach dla przygotowania go do ponownego użycia, recyklingu oraz innych niż recykling procesów odzysku, w tym ograniczenia rozprzestrzeniania się niebezpiecznych substancji. Rozmieć przez to należy, że zbieranie i transport zużytego sprzętu musi być prowadzone z zachowaniem wymagań zapewniających poddanie zużytego sprzętu ww. procesom, w szczególności określonych w rozdziale 6 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Przepisy rozdziału 7 i 8 projektowanej ustawy określają obowiązki prowadzących zakład przetwarzania, prowadzących działalność w zakresie recyklingu oraz prowadzących działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku, w tym w zakresie sporządzania, przekazywania i przechowywania przez te podmioty, odpowiednio, zaświadczeń o zużytym sprzęcie, zaświadczeń potwierdzających recykling oraz zaświadczeń potwierdzających inne niż recykling procesy odzysku. Zaświadczenie o zużytym sprzęcie jest wydawane przez prowadzącego zakład przetwarzania wprowadzającemu sprzęt, z którym wprowadzający ten ma zawartą umowę w terminie do dnia 28 lutego każdego roku za poprzedni rok kalendarzowy. Zaświadczenia potwierdzające recykling oraz zaświadczenia potwierdzające inne niż recykling procesy odzysku są wydawane prowadzącemu zakład przetwarzania w terminie 7 dni od dnia wpływu wniosku o ich wydanie. Projektowana ustawa (rozdział 7) określa, zgodnie z art. 8 ust. 2 dyrektywy 2012/19/UE, sposób prowadzenia przez

zakład przetwarzania demontażu zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego. Zgodnie z art. 8 ust. 5 dyrektywy 2012/19/UE do celów ochrony środowiska państwa członkowskie mogą ustanowić minimalne standardy jakości dla przetwarzania zebranego zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego. Decyzja o wdrożeniu tych postanowień w przepisach krajowych została pozostawiona państwom członkowskim Unii Europejskiej. Tym samym mając na uwadze, że demontaż oraz przygotowanie do ponownego użycia zużytego sprzętu jest jednym z etapów przetwarzania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego należy zaznaczyć, że minimalne standardy przetwarzania zużytego sprzętu mogą być określone w przepisach wydanych na podstawie art. 33 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Zgodnie z art. 33 ust. 3 tej ustawy, minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, wymagania dla określonych procesów przetwarzania, z wyjątkiem składowania odpadów i termicznego przekształcania odpadów, oraz wymagania dla odpadów powstających w wyniku tych procesów, kierując się zapobieganiem zagrożeniom dla życia lub zdrowia ludzi oraz dla środowiska, a także zapobieganiem nieprawidłowościom przy przetwarzaniu odpadów. Niemniej jednak w projekcie ustawy określono minimalne wymagania dla zakładów przetwarzania, w szczególności uwzględniając przetwarzanie użytego sprzętu działającego na zasadzie wymiany temperatury. Biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia odpowiednich standardów przetwarzania zużytego sprzętu projektowana ustawa określa obowiązek przeprowadzenia kontroli zakładu przetwarzania przed wydaniem przez organ właściwy decyzji w zakresie gospodarki odpadami. Przedmiotowa decyzja jest wydawana po kontroli przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska spełnienia minimalnych wymagań dla zakładu przetwarzania oraz innych przepisów ochrony środowiska. Po kontroli wojewódzki inspektor ochrony środowiska wydaje postanowienie w przedmiocie spełnienia minimalnych wymagań dla zakładu przetwarzania. W przypadku wydania postanowienia negatywnie opiniującego spełnienie minimalnych wymagań dla zakładu przetwarzania oraz innych przepisów ochrony środowiska, organ właściwy wydaje decyzję odmowną w zakresie gospodarki odpadami.

Rozdział 9 projektowanej ustawy określa sprawy dotyczące utworzenia organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz prowadzenia przez nie działalności gospodarczej. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest spółką akcyjną utworzoną przez wprowadzających sprzęt lub reprezentujące ich związki pracodawców lub izby gospodarcze w celu realizacji określonych w ustawie obowiązków wprowadzających sprzęt. Akcjonariuszami organizacji odzysku mogą więc być zarówno

podmioty mające siedzibę w kraju jak i w innym państwie członkowskim.

Przyjęcie w projekcie ustawy „spółki akcyjnej” jako formy działania organizacji odzysku jest kontynuacją przepisów obowiązujących w tym zakresie w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o zużyтым sprzęcie elektrycznym i elektronicznym. Forma prowadzenia działalności gospodarczej w postaci spółki akcyjnej wymaga ustanowienia kapitału zakładowego, który zgodnie z projektowanymi przepisami powinien być utrzymywany w wysokości co najmniej połowy kapitału zakładowego w formie depozytu na odrębnym rachunku bankowym lub w formie lokaty terminowej lub powinien być zabezpieczony w tej wysokości poprzez gwarancję bankową lub gwarancję ubezpieczeniową. Pozwoli to na egzekucję ewentualnych zobowiązań organizacji odzysku w przypadku jej upadłości. Należy przy tym podkreślić, że w większości przypadków organizacje odzysku jako podmioty organizujące system zagospodarowania odpadów posiadają niewielki majątek trwały, który mógłby stanowić ewentualnie zabezpieczenie zobowiązań organizacji odzysku. Stąd przyjęcie formuły spółki akcyjnej dla organizacji odzysku.

Przejęcie ustawowych obowiązków przez organizacje odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego następuje na podstawie umów. Zgodnie z projektowaną ustawą organizacje odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego będą wykonywać działalność gospodarczą w tzw. formie not for profit, przeznaczając cały dochód uzyskany z jej wykonywania na cele statutowe, w tym bez wypłaty dywidendy dla akcjonariuszy. Należy zaznaczyć, że zadaniem organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest organizowanie zbierania i przetwarzania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz prowadzenie publicznych kampanii edukacyjnych. Działania te są finansowane przez wprowadzających sprzęt. Tym samym środki finansowe przekazane organizacjom odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego przez wprowadzających sprzęt winny, zgodnie z zasadą rozszerzonej odpowiedzialności producenta, finansować zagospodarowanie zużytego sprzętu, a nie być przeznaczane są w dużym stopniu na wypłatę dywidend. Należy też zaznaczyć, że proponowane rozwiązanie w zakresie działalności tych organizacji jest nowym rozwiązaniem, nieprzewidzianym w obecnej ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o zużyтым sprzęcie elektrycznym i elektronicznym. Mając jednak na uwadze występującą na rynku gospodarowania zużyтым sprzętem elektrycznym i elektronicznym „szarą strefę” koniecznym wydaje się przekształcenie organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego w podmiot zaufania publicznego, skoncentrowany wyłącznie na realizacji obowiązków określonych projektowaną ustawą. Zwarzywszy na „szarą strefę”, gdzie przetworzenie

odpadów potwierdzone jest fikcyjnymi dokumentami, bez rzeczywistej ilości zebranego zużytego sprzętu, w konsekwencji czego część zużytego sprzętu omija system gospodarki zużytym sprzętem i tym samym zaniża masę odpadów, które należy poddać procesom odzysku i recyklingu, tak wysokie zyski należy uznać za nieuzasadnione i skłaniające inne podmioty do działań niezgodnych z prawem. Wydaje się, że podmioty uzyskujące dochody przez obrót fałszywymi dokumentami nie mają powodów do organizowania faktycznego i sprawnego systemu zbierania i przetwarzania zużytego sprzętu. Mając na uwadze powyższe stwierdzić należy, że wobec nieprawidłowości w systemie gospodarowania zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym konieczna jest zmiana statusu organizacji odzysku tak, aby jej dochód przeznaczony był na prawidłowe zorganizowanie systemu zagospodarowania tych odpadów a nie tylko na zakup dokumentów potwierdzających przetworzenie zużytego sprzętu i wypłaty dywidendy dla akcjonariuszy. Zgodnie z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw. Biorąc pod uwagę wskazane wyżej argumenty uzasadniające potrzebę wprowadzenia takiej regulacji stwierdzić należy, że zmiana statusu organizacji odzysku jest konieczna ze względu na ochronę środowiska i zdrowie ludzi. Większość zużytego sprzętu zawiera niebezpieczne substancje, w szczególności: rtęć, freon, ołów, związki bromu, PCB. Nieprawidłowe zagospodarowanie tych odpadów lub w ogóle jego brak może powodować przenikanie do gleby, wód gruntowych czy powietrza tych substancji, co spowoduje zanieczyszczenie środowiska naturalnego, a tym samym stanowić będzie zagrożenie dla zdrowia ludzi i zwierząt. Ograniczenia te nie naruszają istoty wolności i praw określonych w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Wskazanie w projekcie ustawy, że organizacje odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego prowadzą działalność w formie not for profit jest uzasadnione i niezbędne dla ochrony interesu publicznego, jakim niewątpliwie jest ochrona środowiska, oraz nie stoi w sprzeczności z postanowieniami Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Stwierdzić również należy, że projektowane przepisy nie stoją w sprzeczności z wymogami określonymi w art. 15 ust. 3 i art. 16 ust. 3 dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym.

Należy również podkreślić, że organizacje odzysku sprzętu elektrycznego

i elektronicznego są systemami zbiorowymi zapewniającymi zagospodarowanie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, o których mowa w art. 8 ust. 1 Dyrektywy 2012/19/WE. Dlatego w projekcie ustawy przyjęto, że udziałowcami organizacji odzysku mogą być wyłącznie wprowadzający sprzęt lub reprezentujące ich związki pracodawców lub izby gospodarcze. Organizacje odzysku są podmiotami prawa prywatnego jednak ich zadanie to pełnienie funkcji publiczno-prawnej. Z istoty tych systemów wynika więc nastawienie na realizację celów w zakresie zagospodarowania odpadów a nie generowanie zysków.

W rozdziale 10 projektowanej ustawy wprowadzono nowe rozwiązanie jakim jest obowiązek prowadzenia przez określone w niej podmioty corocznego audytu zewnętrznego. Audyt będzie przeprowadzany przez podmiot niezależny od audytowanego przedsiębiorcy i posiadający odpowiednie kwalifikacje. Rozwiązanie takie ma zapewnić warunki do rzetelnego i obiektywnego sprawdzenia przez audytora wiarygodności danych zawartych w dokumentach ewidencyjnych, celnych i fakturach oraz spełniania wymagań wynikających z ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, w szczególności zgodności posiadanych decyzji z prowadzonym procesem przetwarzania zużytego sprzętu oraz spełniania minimalnych wymagań dla zakładu przetwarzania wynikających z projektu ustawy. Z przeprowadzonego audytu audytor będzie sporządzał pisemne sprawozdanie, przedstawiające wynik audytu. Szczegółowy zakres audytu zostanie określony, w drodze rozporządzenia, przez ministra właściwego do spraw środowiska.

Rozdział 11 projektowanej ustawy określa zasady ponoszenia, w tym obliczania, oraz zwalniania z obowiązku wnoszenia opłaty produktowej. Wprowadzający sprzęt, który nie wykona obowiązku osiągnięcia minimalnego rocznego poziomu zbierania zużytego sprzętu, poziomów odzysku lub przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu będzie obowiązany do wniesienia opłaty produktowej, obliczanej oddzielnie dla każdej grupy sprzętu w przypadku nieosiągnięcia wymaganego poziomu:

- 1) zbierania;
- 2) odzysku;
- 3) przygotowania do ponownego użycia i recyklingu.

Jeżeli łączna wysokość opłaty produktowej za daną grupę sprzętu nie przekroczy 50 zł, wprowadzający sprzęt nie będzie wnosić opłaty. W przypadku gdy wprowadzający sprzęt albo autoryzowany przedstawiciel oraz organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, pomimo ciążącego obowiązku, nie wniosą opłaty produktowej albo wniosą opłatę niższą od należnej, marszałek województwa określi, w drodze decyzji, wysokość

zobowiązania z tytułu opłaty produktowej. W przypadku natomiast niewykonania tej decyzji marszałek województwa ustali, w drodze decyzji, dodatkową opłatę produktową w wysokości odpowiadającej 50% kwoty niewniesionej opłaty produktowej. Wpływy z tytułu opłat produktowych oraz dodatkowych opłat produktowych będą gromadzone na odrębnym rachunku bankowym marszałka województwa i przekazywane do Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Przedmiotowe zmiany wynikają z konieczności ujednolicenia przepisów prawa w zakresie gospodarowania odpadami (podobne rozwiązania dotyczą odpadów opakowaniowych oraz zużytych baterii i akumulatorów).

Rozdział 12 projektowanej ustawy określa zasady przemieszczania używanego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, co do którego zachodzi podejrzenie, że jest on zużytym sprzętem, zgodnie z art. 23 ust. 2 i załącznikiem VI dyrektywy 2012/19/UE. W celu wykazania, że przemieszczany używany sprzęt nie jest zużytym sprzętem posiadacz używanego sprzętu zobowiązany będzie do przeprowadzenia badania używanego sprzętu polegającego na ocenie jego funkcjonalności oraz obecności w nim niebezpiecznych substancji. Podmiot przeprowadzający badanie sporządzać będzie dokumentację badania zawierającą rodzaj i wynik badania. Do używanego sprzętu elektrycznego i elektronicznego uznanego za zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny będą miały zastosowanie przepisy rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów oraz ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów.

Projektowana ustawa (rozdział 13 i 14) określa obowiązki przedsiębiorców prowadzących działalność objętą zakresem jej regulacji w zakresie sprawozdawczości oraz obowiązki organów administracji publicznej. Wprowadzający sprzęt, autoryzowani przedstawiciele, zbierający zużyty sprzęt, prowadzący zakład przetwarzania, prowadzący działalność w zakresie recyklingu, prowadzący działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku, będą obowiązani do sporządzenia rocznego sprawozdania, na zasadach i w trybie określonych w dziale V rozdziale 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego będzie natomiast obowiązana do sporządzenia sprawozdania, o którym mowa w dodawanym do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach przepisie art. 74a.

Projektowana ustawa stanowi, że wojewódzki inspektor ochrony środowiska, co najmniej raz w roku, przeprowadza kontrolę zakładu przetwarzania oraz sporządza i przekazuje Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 15 lutego

za poprzedni rok kalendarzowy, zbiorczą informację o wynikach kontroli przeprowadzonych w poprzednim roku kalendarzowym. Kontrolę przestrzegania przez sprzedawców detalicznych i sprzedawców hurtowych przepisów art. 38 będzie sprawować Inspekcja Handlowa. Natomiast Główny Inspektor Ochrony Środowiska będzie sporządzać i przekazywać co roku ministrowi właściwemu do spraw środowiska raport o funkcjonowaniu systemu gospodarki zużyтым sprzętem. Projektowana ustawa, wdrażając postanowienia art. 16 ust. 5 dyrektywy 2012/19/UE, określa również, że minister właściwy do spraw środowiska sporządza i przekazuje Komisji Europejskiej sprawozdanie o wykonywaniu ustawy zawierające w szczególności informacje o:

- 1) masie i grupie sprzętu wprowadzonego do obrotu,
- 2) masie przygotowanego do ponownego użycia oraz poddanego recyklingowi zużytego sprzętu w okresie sprawozdawczym,
- 3) masie wywiezionego z terytorium kraju zebranego zużytego sprzętu.

Sprawozdanie będzie przekazywane Komisji Europejskiej co trzy lata, w terminie 9 miesięcy od końca trzyletniego okresu, którego dotyczy.

W rozdziale 15 projektowanej ustawy zostały zamieszczone regulacje dotyczące przepisów karnych i administracyjnych kar pieniężnych. Projektowana ustawa zmienia dotychczasowy reżim odpowiedzialności za naruszenie przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużyтым sprzęcie elektrycznym i elektronicznym. Za naruszenia przepisów, za które obecnie grozi kara grzywny projektowana ustawa przewiduje administracyjne kary pieniężne. Oznacza to tym samym, że do rozpoczętych przed dniem wejścia w życie a niezakończonych postępowań w tych sprawach będą miały zastosowanie przepisy art. 5 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia.

Projektowana ustawa przewiduje za poszczególne naruszenia administracyjne kary pieniężne w wysokości od 5 000 zł do 500 000 zł.

W rozdziale 16 projektowanej ustawy zostały zawarte zmiany w:

- 1) w ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska,
- 2) w ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych,
- 3) w ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych,
- 4) w ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach,
- 5) w ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej,
- 6) w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska,
- 7) w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej,

- 8) w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,
- 9) w ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach,
- 10) w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Zmiany te są konsekwencją wprowadzenia do porządku prawnego projektowanej ustawy.

W rozdziale 17 projektowanej ustawy zostały zamieszczone przepisy przejściowe, dostosowujące i końcowe, w tym dotyczące spraw związanych z rejestrowaniem autoryzowanych przedstawicieli. Rejestr ten będzie prowadzony przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska do czasu utworzenia rejestru, o którym mowa w art. 49 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Ponadto projektowane przepisy odnoszą się do prowadzących zakłady przetwarzania w zakresie konieczności dostosowania się do wymogów określonych w art. 48 projektowanej ustawy, w terminie 24 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.

W związku z nowymi obowiązkami w zakresie kontroli podmiotów z branży zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego jakie przewiduje projekt ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym w rozdziale 17 wskazana została reguła wydatkowa środków z budżetu państwa oraz mechanizm korygujący w przedmiotowym zakresie. Koniecznym stało się zapewnienie środków na dodatkowy etat w wojewódzkich inspektoratach ochrony środowiska, w ramach którego realizowane będą przedmiotowe zadania (coroczna kontrola zakładów przetwarzania, kontrola wnioskującego o zezwolenie na prowadzenie zakładu przetwarzania przed rozpoczęciem działalności w tym zakresie, nakładanie administracyjnych kar pieniężnych).

Projektowana ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy zawiera przepisy techniczne w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.), w związku z tym podlega notyfikacji technicznej.

Przepisy ustawy podlegają notyfikacji zgodnie z przepisami art. 15 ust. 7 i art. 39 ust. 5 dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym, które zobowiązują państwa członkowskie do powiadomienia Komisji Europejskiej i innych państw członkowskich o projektowanych przepisach ustanawiających wymóg przyjęcia przez usługodawcę określonej formy prawnej,

wymogi dotyczące własności akcji w spółce oraz wprowadzających ograniczenia w swobodnym świadczeniu usług.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt ustawy zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Środowiska oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt ustawy znajduje się w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów.

Przepis końcowy określa, że ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Tak krótki termin jest ściśle związany z obowiązkiem jak najszybszego transponowania przez Polskę przepisów dyrektywy 2012/19/UE. Jednocześnie przewiduje się, że część przepisów niniejszej ustawy wejdzie w życie w późniejszych terminach, co jest związane z koniecznością stopniowego wprowadzania zmian. Zaproponowane *vacatio legis* tych przepisów pozwoli na odpowiednie przygotowanie się do nowych przepisów zarówno administracji publicznej jak i wszystkim innym podmiotom objętym przepisami zawartymi w niniejszym projekcie.